

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2021-2023

REGD.NO. 37926/83

ESTABLISHED : 1983

సెప్టెంబరు 2023

వెల - ₹ 10.00

సమయభాబా

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాహపత్రిక

సంపత్తి: 41 సంచిక: 05

ఈ నెల పండుగలు

సప్టెంబరు 03 - శ్రీ చీరాల స్వామి ఆరాధన

సప్టెంబరు 03 - శ్రీ గురుచరిత్ర గ్రంథ కృతజ్ఞతార్థాన

సప్టెంబరు 06/07* - శ్రీకృష్ణ జన్మాష్టమి

సప్టెంబరు 18 - వినాయక చవితి

సప్టెంబరు 18 - శ్రీ శ్రీపాద వల్లభ జయింతి (భాగ్రపద శుద్ధ చవితి)

సప్టెంబరు 20 - శ్రీ గజానన్ మహారాజ్ ఆరాధన (భాగ్రపద శుద్ధ పంచమి)

*శ్రీకృష్ణ జన్మాష్టమి తేదీలు స్నార్ల, శ్రీ వైష్ణవ సాంప్రదాయ ప్రకారము మార్గులు కలవు.
భక్తులు గమనించగలరు.

“పారాయణంటే భగవంతుని లీలలు, అవతార విశేషాలు చదువుకుంటూ, వింటూ - అందులో పరాయణత చెందడమే. క్రమంగా మన తలంపులు, ఆచరణ, ఆశయాలు అన్ని ఆయన పరంగా మారడమే - సంసారుల జీవితాలు తమ కుటుంబ శేయస్సే లక్ష్మంగా కళ్లినట్లు; ఏమి చేస్తున్నా, ఎక్కుడున్నా మరపురానట్లు; మానవులందరు తాము తమ శరీరాలు, పేర్లు అన్న భావంతో తాదాత్మ్యం చెందినట్లు - భగవంతుని ప్రీతిని, స్నేరణనూ పెంచేవిగా మారేలాగున చదవడము, మననం చేయడము - యివే పారాయణ! ప్రేయసికి ప్రియమైనవన్నీ ప్రియునికి ప్రీతికరములై, మిగిలినవన్నీ అయిష్టమైనవట్లు క్రమంగా మన సద్గురువుకు ప్రీతికరమైన మాటలు, పనులు, నడవడులే మనకు ప్రీతికరములవడం పరాయణత. అది కల్లేలా సద్గుంధాలను చదవడం పారాయణ.”

మృజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిశరాల భరద్వాజ

మనకు నిజంగా

ఆధ్యాత్మిక కవాల్యా?

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

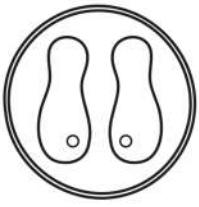
మతాచారాలన్నింటిలోనూ దాగియున్నది మనకు భగవంతుడిచ్చిన, చేసినదానికంతటికి నిరంతరమైన కృతజ్ఞతా భావం. అటిసంవత్సరం పాడుగునా పండుగల రూపంలోనేగాక నిత్యకృత్యంలో పంచ యజ్ఞాల ద్వారా గూడా భగవంతునికి నివేచించుకోవాలని బుఘులు, ప్రవక్తలు చెప్పారు. కానీ మనం కృతజ్ఞత తెల్పుకోవలసిన భగవంతుడెక్కడున్నాడు? ఆయననెలా భావన చేయాలి?

పరమాత్మ విశ్వమంతా వ్యాపించి దానికాలితంగా గూడ పున్నాడు. నిత్యమూ ఆయననలాగే స్ఫురించాలని వేదాలు తెల్పుతున్నాయి. ఈ భావం కల్గిడానికి, నిలవడానికి “భగవంతుడు అంతటా పున్నాడు” అన్న వాక్యం స్ఫురిస్తే చాలదు. మనలోని తమోగుణం పలన ఆ వాక్యమనుకోగానే మనసు విశ్వమంతటిసీ దైవంగా భావించదు. ఆ నిజాన్ని స్పష్టంగా, వివరంగా గుర్తించి పులకించి, ప్రకృతి మరియు విశ్వాలగులించినిత్యమూ క్రొత్తగా ఆశ్చర్యం పాందగల్గడము, ఆయన మహిమను గుర్తించి పులకించగల్గడము - ఇదే నిజమైన స్తుతియొక్క లక్షణం.

ఇలా గుర్తించకుండా భగవంతుని స్తుతించడమంటే కేవలం పాగడడం మాత్రమే కాబోలనుకోవడం ఆయనను కించపరచడమే అవుతుంది. ఒక మహోకథి ప్రాసిన మహోకావ్యం జార్గత్తగా చదవకుండానే బాగుందనడం దానిని, ఆ కవిసీ గూడ తృణికలించడమే అవుతుంది. అంతే గాదు భగవంతుడు తనను అలా గుడ్డిగా స్తుతించిన వాలని అనురహిస్తాడనుకొంటే ఆయన కేవలం ముఖస్తుతికి లోబడే తెలివి తక్కువవాడని, అంతటి అర్పాతలేని వాడనీ

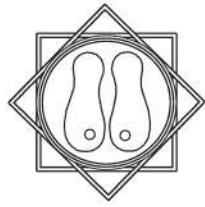
మనం తలచినట్టే అవుతుంది. మనము భగవంతుని మహిమ (విభూతి)ను సృష్టియంతటా మరింత వివరంగా గుర్తించి పులకించగలగాలని బుఘుల భావం.

మొదట “పాదిఇస్య విశ్వాభూతాని” - “ఈ విశ్వము మరియు భూతములన్నీ కలసి ఆయనలోని ఒక్క అంశము మాత్రమే” అని గుర్తించమని వేదం చెబుతున్నది. అందుచే సాయి “నీవు చూచేదంతా కలసి నా రూపం” అన్నారు. “నేనీ విశ్వమంతటా, అతీతంగానూ గూడ పున్నాను” అన్నారు. అటు తర్వాత “నక్షత్రాణి రూపం” - “నక్షత్రాలన్నీ కలసి ఆయన రూపమే”; “భూః పాదో”, “భూమియే ఆయన పాదములు” - ఇలా నక్షత్రాలన్నింటినీ తన గర్భంలో ధలించిన అనంతమైన ఆకాశం నుండి నక్షత్రమండలం పరకూ ఆయనే యని స్ఫురించాక, ముల్లోకాలు మరియు సూర్యుడు గూడ ఆయన రూపమేనని సంధ్యావందనంలో స్ఫురిస్తాము. మన హృదయంలో శుద్ధచైతన్యంగా దాగియుండి మన భావాలను గూడ ఆయనయే ప్రబోధిస్తున్నాడని గాయత్రీ మంత్రం చెబుతుంది. ఇది గూడ చాలదు. అందుకే అన్ని జీవుల రూపాలలోనూ ఆయనయే పున్నాడని, జీవముగూడ ఆయనయేనని తెల్పుడానికి భగవంతుడు వేలాబి తలలు, కళ్ళు, పాదాలు కలిగి పున్నాడని వేదం చెబుతుంది. అంటే అటు అపారమైన విశ్వం నుండి సాటి జీవులపరకూ అన్ని ఆయన రూపాలేనని సాధ్యమైనత వివరంగా మన హృదయం గుర్తించి మళ్ళీ మళ్ళీ పులకిస్తుండాలని బుఘులు తెల్పారు. భగవంతులోని విభూతియొగంలో గూడ శ్రీ కృష్ణుడులనే చెప్పాడు.

స్రీమంగబాద్వా

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంఖ్య: 41

సప్టెంబరు - 2023

సంచిక: 05

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాలచే స్థాపించబడిన వ్యక్తిక పత్రిక,
మన 'స్థాయిబాబా'

విషయ సూచిక

01.	మనకు నిజంగా ఆధ్యాత్మికత కావాలా?	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ 03
02.	పరిపుత్రులు	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ 07
03.	గృహస్థాశ్రీ మయు	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ 08
04.	మాతృదేవి స్వతులు	సైదారెడ్డి దంపతులు 11
05.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి 13
06.	రేగేసాపోబ్	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ 17
07.	శ్రీశ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు	శ్రీమతి శ్రీదేవి 21
08.	ధూని ప్రదాత	డాక్టర్. నల్గొంపాం (కావలి) 25
09.	ద్వారకామూలు అనుభవమండపము	శ్రీమతి అప్పణి 27
10.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీ విజయ కుమార్ 28

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550
www.saibharadwaja.org
www.saimasterforums.org

ఫోన్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిపోచ్. డి

చందు వివరములు

విడి ప్రతి	:	రూ. 10-00
సంవత్సర చంద	:	రూ. 100-00

సాయంత్రిక పత్రికలో వెలువు వైపు వ్యాపాలకు, ఉభప్రాయోలకు ఉయ్యా రచయితలే బోధ్యము.

సృష్టిపట్ల, జీవులపట్ల మన భావము, అవగాహన, వైఖల మారాలి. అలా నైత్తిత్తం ద్వారా సాధించుకోన్న ఆశ్చర్యమే నైత్తిత్తంలో ప్రకటమవ్వాలి. తర్వాత దానిని ఆపరాటలోకి తెచ్చుకొనడమే ఆచారమంటే! అతిథి భగవత్స్తురూపమని గుర్తించి నేపించాలి; పశ్చ తోముకొనే పుల్లలు, పూజకు తులసి, దర్శలు కోసుకునేప్పుడు ఆయా చెట్లను గూడా ఎలా సుమిత్రంచి, ప్రార్థించి కృతజ్ఞతతో కోసుకోవాలో శ్లోకాలు, మంత్రాలు తెల్పుతున్నాయి. స్నానం చేసేప్పుడు ఆ నీరు భగవత్స్తురూపమని, అదే అన్ని పుణ్యమందుల రూపంలోనూ పున్నదనీ మను బాహ్యభ్యంతరాలలో పవిత్రం చేయడానికి భగవదనురూపం ఆ రూపంగా వెలిసిందనీ గుర్తించి స్నానం చేయమని వేదమంత్రాలు చెబుతాయి. భోజనము, దాంపత్యమూ గూడ అట్టి భావనతోనే నిర్వహించాలని తెలిపే మంత్రాలు గూడ వున్నాయి.

ఏ మాత్రమాలోచించినా సృష్టిలో ప్రతి చిన్న ఆంశమూ అత్యద్యుతమైనదని నేటి విజ్ఞాన శాస్త్రాలస్తే చెబుతున్నాయి. అపి చచివిన వాళ్ళముగూడ నిత్యజీవితంలో యాంత్రికంగా ప్రవర్తిస్తాము. సృష్టియందంతటా అనుక్షణమూ ప్రకటమౌతున్న బిష్ట విభూతిని గుర్తించలేక పశుప్తాయంగా జీవిస్తాము. రాగద్వేషాలు, యిష్టాయిష్టాల పలయంలో తగుల్మింటాము. ఇట్టి నిద్ర నుండి మేల్కొనే యత్నాలే మతాచారాలస్తే! అట్టి మెలకువలో జీవించగలడమే ఆధ్యాత్మికత. ఎల్లెడలా ప్రకటమయ్యే భగవంతుని మహిమపట్ల ఆశ్చర్యచకితులమవడము, దానివలన మనకు అనుక్షణమూ జిలగే మేలుకు చాలినంతగా కృతజ్ఞలమై పుండడమే ఆధ్యాత్మికత. సృష్టిలో దేని నుండి, ఎవరి నుండి ఎటువంటి మేలు జిలగినా, ఏ మాత్రం జ్ఞానం కలిగినా అవస్తీ, లేక వారందరూ భగవంతుని అనురూపారూపాలేనని కృతజ్ఞతతో, భక్తితో జీవించలేని వాలకి ఆధ్యాత్మికతే సాధ్యమవడు.

పశ్చతోముకునే పుల్ల, స్నానం చేసే నీరు, శరీరాన్ని పోషించే తిండి, జన్మనిచ్చిన తల్లిదండ్రులు, అనుక్షణమూ ప్రాణింపోసేవాయువు, శరీరాన్నిజీవింపవచేసేఅగ్ని-పీటిపట్ల గూడా కృతజ్ఞతతో, భక్తితో జీవించాలని వేదమంత్రాలు తెల్పుతున్నాయి. ఇటువంటి గుర్తింపు, కృతజ్ఞత లేకుండా జీవించడమే మోహమనే నిద్ర; ఒక విధమైన జీవన్మతి. దాని నుండి మేల్కొలిపి యిట్టి అవగాహన మొదట మనకెవలి నుండి కల్పుతుందో, లేక దేని నుండి కల్పుతుందో అటి

(లేక, వారు) భగవదనురూపం యొక్క ప్రత్యక్ష రూపాలు. అట్టి భక్తి, కృతజ్ఞత స్థిరంగా నిలుపుకోనిదే ఆత్మజ్ఞానం కల్గదు; సాధన సఫలమవడు. అంతకు మించిన కృతజ్ఞత లేదు. మన శరీరానికి జన్మనిచ్చి, తగిన వయస్సులో గురువు వద్దకు పంపి యిటువంటి జ్ఞానం కల్గేలా చేస్తారు గనుకనే తల్లిదండ్రులు ప్రత్యక్ష దైవాలు. అలా చేయని తల్లిదండ్రులు పితృబుణము, బుణిబుణమూ తీర్పుకోని వారేనని, సలయైన తల్లిదండ్రులే గారనీ వేదాలు, పురాణాలు చెబుతున్నాయి.

భాగవతంలోని అవధాతకు పంచభూతాలు, వివిధ జీవులూ యిట్టి ప్రభోధం చేసారు గనుక స్థాలదృష్టికి అవెంత అల్పమైనవిగా కన్చించినా, ఆయన మాత్రం వాటిపట్ల కృతజ్ఞతతో గురుభావమే వహించడం గమనించాలి. ఆయన అవధాత అయిన తర్వాత గూడ వాటిపట్ల భక్తితర్థులు, కృతజ్ఞత అలానే నిలపాలి. తమకు గల్గిన ఆత్మజ్ఞానానికి, ఆనందానికి, మృత్యురాహిత్యానికి అవే మూలకారణమని ఆయన సముతతో చెప్పుకొన్నాడు. మహాత్ములందిలిలోకి కోహినూర్ వజ్రం పంటి వారసీ, సాపూట్టసీ చెప్పదగినంతటి స్థితి పాందాక గూడా సాయిబాబా అత్యంత వినముత, భక్తితర్థులతో, “ఇదంతా నా గురువుయొక్క అనురూపమే!” అని చెప్పడంలో గల భావమిదే. శ్రీపాద శ్రీవల్లభములు తమ తల్లిదండ్రులనే గురువులుగా భావించారు. శ్రీ నృసింహ సరస్వతి స్వామి తమ గురు పరంపరలో కృతజ్ఞతతో శ్రీ కృష్ణసరస్వతి స్వామిని ప్రస్తావించకుంటే అటి గురు చలతలోకి ఎక్కుచి కాదు - ఆయన కిట్టి జ్ఞానం సహజమైనప్పటికి, కేవలం బాహ్యమూ, అనావశ్యకమూ అయిన సన్మాస ఛీక్ష మాత్రమే శ్రీ కృష్ణసరస్వతి స్వామి వద్ద ఆయన పాంచినప్పటికి ఆయనంత కృతజ్ఞతతో చెప్పుకొనడం మనకు సలయైన మార్గం తెల్పుడానికి. శ్రీ మాణిక్య ప్రభువు తమకు గూడ జ్ఞానం భాగవతంలో అవధాతకు గల్గినట్లే కలిగిందని, అలా అన్ని రూపాలలో తమకు కలిగించినది దత్త ప్రభువేనని చెప్పారు. శ్రీ అక్కల్మిటు స్వామి తామే శ్రీ నృసింహ సరస్వతి స్వామియని చెప్పడంలో శ్రీకృష్ణ సరస్వతియే వాలి గురువని చెప్పినట్లుయింది.

ఆధ్యాత్మికతతో చివలి స్థాయివరకూ యా కృతజ్ఞతయే జీవనాడిగా పనిచేస్తుంది. అందుకే కృతజ్ఞతతో గురువును వాలి కృపనూ స్థాయించి తన శక్తి సామర్థ్యాలస్తే ఆయన దానం చేసినవేనని అంగీకారించివారు సాటిలేని కృతమ్ములు, దొంగలు. వాలికి అలా ధర్మమే లోపించినపుడు రాక్షసులే

అవుతారు. అట్టివారిని అందుకే ఆశ్రయించదగదని శాస్త్రం. అట్టివారికి ఆధ్యాత్మికతకు మొదటి మెట్టయిన సత్కృగుణ, దైవి సంపదలే అలవడలేదని చెబుతాయి. అట్టి కృతమ్మతవల్లనే యితర దేవతలకంటే శక్తిమంతుడని చెప్పబడిన తాసీపర్ అను దేవత సైతానయి నరకంలో పడ్డాడని ఇస్తాము, కైస్తివము పొచ్చలిస్తున్నాయి. అతనికి జీవులను భగవంతునిపట్ల కృతజ్ఞతకు బదులు దురహంకారం వైపుకి మళ్ళించుకొనే బుట్టి కలిగింది. అతడి శక్తియంతా అందుకే వినియోగ పడుతున్నది. భగవంతుని అనురహంతో అపారమైన శక్తులు పొందినవారందరూ యిలాంటి కృతమ్మతవల్లనే రాక్షసులయ్యారని పురాణాలు చెబుతున్నాయి.

ఒకవంక వేదాలు చంచి తపస్సు చేసి శక్తులు పొందిన రావణాసురుడు అవస్థి తనకు లభించడానికి మూలకారణమైన బుఘులను దేవతలనూ ధిక్కలించి కించపరిచాడు, బాధించాడు. అందుకే అతడి వినాశమొక్కటే అతడికి తరుణోపాయమైంది, లోకానికి హితము అయింది. అట్టి కృతమ్మత వలన అతడి జ్ఞానం ఫలించలేదు. మానవజాతి కంతటికి చివరకు తనకు గూడ యిట్టి జ్ఞానమిచ్చిన బుఘులపట్ల అతడికి, అతడి అనుయాయులకూ తమోగుణ ప్రధానమైన వైరభావమే కల్గింది. పొడుగునా శ్రీరాముడు యిట్టి కృతజ్ఞతయొక్క ప్రతిరూపంగా, ధర్మమూర్తిగా జీవించాడు. మొదట రావణుడెంత విజృంబించినట్టు కన్పించినా అతడి స్వాలందృష్టికి, పొమరుల దృష్టికి సంసారలంపటుడుగా కన్పించిన రాముని ముందు నశించవలసి వచ్చింది.

ఇంతటి కృతజ్ఞత అనుక్షణమూ తన మాటలలోనూ చేతలలోనూ తెల్పుకొనగల సద్గురువు మాత్రమే ఆశ్రయించదగినవాడు. యోగి మిలారేపో తన గురువు మార్పగాలపట్ల యిట్టి భావం వహించడం నేర్చేవరకూ ఆయన తన ముఖ్య శిష్యులకి చెప్పిన సాధనలే అతడు ఎంత చేసినా కించిత్తుగూడా జ్ఞానం కలగలేదు. కాకుంటే నేటి కపట గురువుల లాగ అతడు తనకు జ్ఞానం కల్గినట్లు నటించని నిజాయితీపరుడు గనుకనే తన తప్పు గుర్తించి ఏనాటికైనా జ్ఞానం పొందగల్గాడు. తననాశ్రయించిన గురువును దురహంకారంతో విడిచిపెట్టిన వాడికడు శ్రీ గురుణ్ణి ఆశ్రయించినపడు ఆయనందుకే “గురువును విడచిన సీపంటివాని ముఖం కూడా చూడకూడదు,

ఫో ఆవతలకి!” అని చీదలించుకున్నారు. అతడు తన తప్పును గ్రహించి పశ్చాత్తాపంతో ప్రాణత్వాగం చేయడానికి సంసిద్ధుడయ్యకనే శ్రీ గురుని అనురహం లభించింది. “ఒక గురువును పరిత్యజించినవాడిని మరే గురువు చేరచియడని గూడ శ్రీ గురుడు చెప్పారు. తమకు గురువే లేరని చెప్పుకునే సాధువులను, తమ గురువులను ధిక్కలించి తామే గురువులమని చాటుకొనేవాలిని గూడ ఆశ్రయించే అమాయకుల గతి ఏమి కావాలి? అదే కలి ప్రభావమని పురాణాలు చెప్పాయి.

జగద్విభ్యాతి గడించిన తర్వాత గూడ వివేకానందుడు తన ప్రసంగాలలో తాను చెప్పేది, సాధించినది - అంతా గూడ శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస పెట్టిన జ్క్షేణి, తాను చెప్పేదానిలోనూ, ఆచరణలోను కన్పించే దోషాలు మాత్రమే తనవనీ స్పష్టంగా చెప్పారు. సలయైన సాంప్రదాయమంటే అదే! అదే నిజమైన కృతజ్ఞత. అందుకే తమ గురువు అనురహించిన మహిమను విని తాము కేవలమొక జిచ్ఛమెత్తుకునే ఫకీరు మాత్రమేనని సాయిబాబా సూక్తులు గూడ సూచిస్తాయి. అట్టి కృతజ్ఞత - అంటే గురుభక్తి, అంటే సదాచారం - లేనివాల బోధలెంత గొప్పగా వున్నా వారి నుండి వినరాదని శాస్త్రాలు చెబుతున్నాయి. గంగాజలమైనా ములికి గుంటలో పడ్డాక శ్రాగడానికి పనికిరావు గదా - అన్నాయి.

గురువు నెన్నుకొనడంలో యింత జార్తు అవసరం. అటు తర్వాత మనమెంత సాధన చేసినా ఫలితం ఓసి పైననే ఆధారపడుతుంది. భక్తులిట్టి జార్తులు తీసికొనక పోవడం పల్లనే యానాడు వారెన్ని సాధనలు చేసినా సార్దకత పొందలేకున్నారు. అట్టి నిషిద్ధ గురువులను విడచి సత్యాంప్రదాయ మెలిగి పాటించేవాలిని ఆశ్రయించడమొక్కటే మార్గం. అప్పుడు “సీవాశ్రయించిన గురువునెన్నడూ విడవకు. ఆయన మహిమ ఎంత తక్కువ దనిపించినా సరే, యితర గురువుల మహిమ ఎంత గొప్పదనిపించినా సరే!” అన్నారు సాయి. కాకుంటే మొదట గురువునెన్నుకునేప్పుడే శ్రీతియడు, బ్రహ్మానిప్పుడు అయిన, నిర్మపమైన గురుపరంపరకు చెంబినవాలనే ఎన్నుకోవాలి. ఇదంతా తెలియనప్పుడు ‘శ్రీ గురుచరిత్ర’ పొరాయణ చేస్తూ ఆ విశ్వగురుడు ఆదేశించిన వాలని ఆశ్రయించడమొక్కటే యాకలికాలంలో భద్రమైన మార్గం. ●

పూజుశ్రీ

పూజు ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

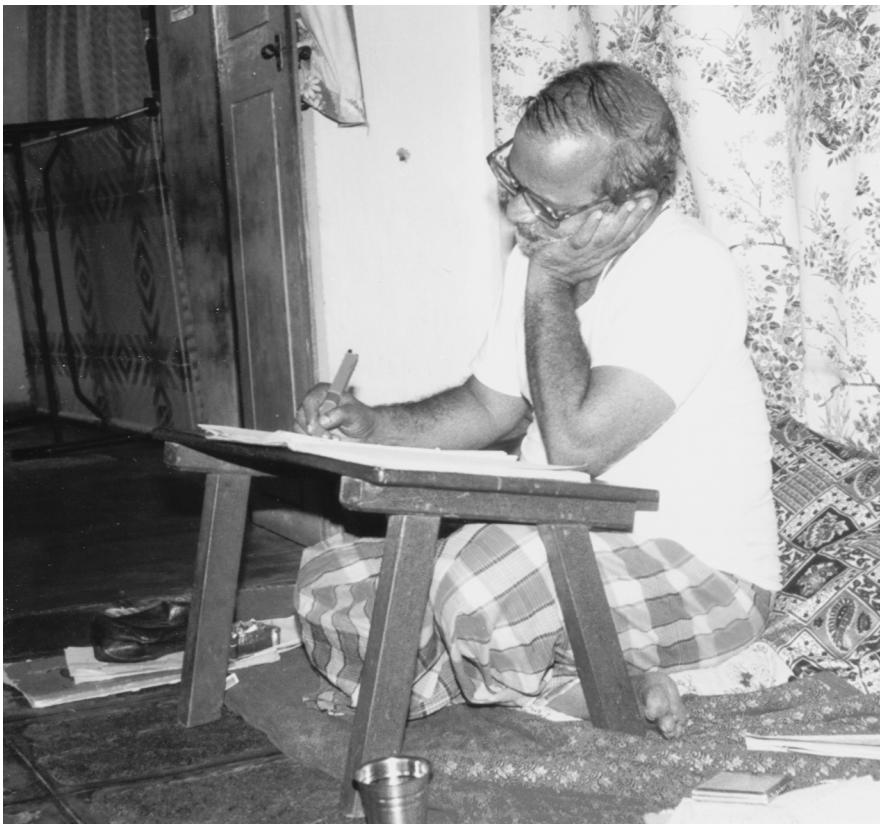
ప్రశ్న :- దేముడంటే ఏవరు? ఎలా వుంటాడు? సాయమిబాబానే ఎందుకు పూజించాలి?

- జి. హైమావతి, వెంకటగీర

జవాబు : - నామరూపాలు లేనిది, సకల సృష్టికీ ఆధారమైనది, అంతటా తానై వుండే శైతన్య శక్తి భగవంతుడు. ఆ శక్తి మనలోనూ ఎరుక (ప్రజ్ఞ)గా కూడా వుంది. కానీ ఆ శక్తి స్వాలదేహము, దానికి పరిమితమైన మనస్సే అని భ్రమించినందువల్ల అసలైన భగవత్తత్వాన్ని గుర్తించలేకపోతాము. దీన్నే అజ్ఞానమంటారు. దాన్ని తొలగించి అసలైన భగవత్తత్వాన్ని గుర్తించేలా నిదర్శనా పూర్వకంగా నిరూపించి దానిని తెలుసుకొనేలా ప్రేరించగలవాడే సద్గురువు.

ఈ సత్యాన్ని ఈ కాలానికి అనుగుణంగా బోధించారు గనుకనే సాయమిబాబు పూజించడం శైయస్కరమని నా విశ్వాసం. కాని తను మాత్రమే పూజించమని సాయి ఎన్నడూ అనలేదు. సిగా పూజిస్తే దేన్ని పూజించినా గమ్యం చేరుతారని బాబా చెప్పారు. మునుపు చెప్పిన భగవత్త తత్వం ఎవరిద్వారా మనకు మనస్సుకు

హాత్తుకునేట్లు తెలివిగా భక్తిశర్దులతో మను వారిపై నిలుస్తుందో వాలనే సిగా పూజించగలం! సర్వగతమైన ఆత్మ ఒకటున్నదని తమ లీలల ద్వారా సాయి నిరూపించినంతగా చరిత్రలో మరెవరూ నిరూపించలేదు. అందుకని ఆయన్ను పూజించడం శేయస్కరమని మా విశ్వాసం. ●

(విషిల్ 2015 సాయిబోబా మాసపత్రిక నుండి)

గ్రహపతి విషిల్

(గురువుతులు శ్రీ ద్వారకనాథ్ జ్ఞానేశ్వర్ గాలి వివాహ సందర్భంగా ప్రత్యేక వ్యాసం)

పూజ్య గురుపత్రి శ్రీ అలివేలు మంగమ్

ఈ సృష్టి అతి విచిత్రమైనది. బీని ప్రక్రియ జన్మించుట, వసించుట, నశించుట. బీనిలో జన్మించుట లేకుండా మిగతా రెండూ వుండవు. అంటే జన్మించుట అనునది ఇందులోని అతి ప్రధానమైన ఆంశము.

అయితే ఈ సృష్టిలో అనేకానేక జీవరాశులు తమ జాతిని పెంపాంచించుటకై పునరుత్పత్తి కొనసాగించేలా వ్యవస్థ ఏర్పడింది. ప్రతి జీవి ప్రకృతి నిర్దేశించిన విధంగా ఈ ప్రక్రియను కొనసాగిస్తుంది. కానీ మానవుడు మేధస్సు కలవాడు గనుక ఈ ప్రక్రియను అత్యున్నతంగాను, అతి నీచంగానూ గూడా మలచుకోగలడు. అత్యున్నతంగా మలచుకున్నప్పుడు ఈ సృష్టిలోని ప్రతి జీవి సుఖశాంతులతో వర్ణిల్లగలదు. అలా గాక దానిని మరో విధంగా మరల్చుకున్నప్పుడు ఈ సృష్టిలో అస్తువ్యస్తత తప్పదు. ఈ విషయాన్ని నిర్ద్ధప్పంగా ఆలోచించి వేదబుషులు మానవుని వల్ల జిల్గే ఈ సృష్టి ప్రక్రియను ఒక యజ్ఞంగా మలచారు. అదే వివాహపత్రము. యజ్ఞ పూర్తిమైన మానవ జీవితం సృష్టియజ్ఞంలో అత్యున్నత స్థానాన్నాకమించి సృష్టి అంతటా శాంతిని నెలకొల్పుతుంది.

అందుకే సృష్టియజ్ఞ భాసస్థలైన మిగతా లోకాలవారు - దేవ గంధర్వాదులు కూడా - మానవులు చేసే ఇట్టి యజ్ఞ భీక్షను ఆకాంక్షిస్తుంటారు. కారణం, వారికి అట్టి అవకాశం లేదు గనుక! అయితే ఈ యజ్ఞంలో వారి పాత లేకపోలేదు. వారి సహకారం లేనిదే ఈ సృష్టి కొనసాగడు.

అందుకనే పెద్దలు 'పరస్పరం భావయంతః' అని చెప్పారు. కనుక ఈ వివాహపత్రములో భాగంగా బిక్షాలకులతో ప్రారంభించి సకల దేవతలను ఆహ్వానించడం జరుగుతుంది. వారికి ఆహాతులను సమర్పించడం కూడా జరుగుతుంది. అందుపల్లి వారు సంతుష్టి చెంబి ఈ యజ్ఞానికి ఆశీస్తులు అంబిస్తారు, ఎంతగానీ సహకరిస్తారు.

వేదోక్త ప్రకారంగా ఈ సృష్టి యజ్ఞాన్ని కొనసాగించినవారు బుమలు. అట్టి వారి జీవితమంతా ఒక తప్స్వి. అట్టి తపాశిస్తులైనవారికి జన్మించేవారు అవతారపురుషులు, అవధూతులు, మహాత్ములు.

ఇందులో మహాత్ములకొక ప్రత్యేకత వున్నది. వీలిని అందిలకంటే ఉత్తమకేటిగా చెప్పక తప్పదు. కారణం అవతారపురుషులు ఈ సృష్టిలో ధర్మగ్రాని కలిగినపుడు అందుకు తగిన అవతారమెత్తి ధర్మాన్ని ప్రతిష్ఠించి నిప్పుమిస్తారు. అవధూతులు ఆత్మావలోకమునందు నిమగ్నులై, తమలో తాము ఆత్మానందాన్ని గ్రేలుతుంటారు. అట్టివారివలన అంతర్లీనంగా ఈ సృష్టికి శేయస్తు కలుగుతున్నప్పటికీ ఎక్కువగా సృష్టిలో మార్పు కనిపించదు.

అలాగాక మహాత్ములు ఈ సృష్టిలో ధర్మిధ్ధరణను సంకల్పించి అవతలిస్తారు. కనుక వారు ప్రతి జీవిసి ఉధూలించడానికి ప్రత్యేక ప్రయత్నాలు చేస్తారు. అందులో ప్రధానమైన భాగంగా మానవ జీవితాలను ఉత్తుపంగా మలచబూనడం వీలి యొక్క లక్ష్యం. ఆయా దేశకాలపరిస్థితుల

నను సిద్ధించి మానవులకు సరియైన మార్గమును నిర్దేశిస్తారు. గృహస్థాత్మమం అతి విశిష్టమైనది, అతి కీపుమైనది కూడా. బీనిని సలగ్గా నిర్వహించలేకపోతే ధర్మగ్రాని సంభవిస్తుంది. ఇతర ఆత్మమాల వలన అంతటి ప్రమాదం వుండదు. కారణం, ఒక బ్రహ్మాచారి తన ఆత్మమ ధర్మాలను తప్పితే అతనికి, మరికొచ్చిమంబికి మాత్రమే నష్టము వాటిల్లుతుంది. అలాగే సన్యాసి తన ధర్మం తప్పినా కూడా. కానీ ఒక గృహస్థ తన ధర్మాన్ని తప్పినట్టితే అట్టివారి సంతానం వలన సమాజానికి తీరని నష్టం కలుగుతుంది. ధర్మబ్రహ్మలైన సంతతి వల్ల సమాజం అస్తువ్యవస్థాను అనేక విధాలుగా కష్టమయిస్తాలను లేనోతుంది.

గృహస్థాత్మమంలో మిగతా ఆత్మమాలలో వలెనే విధి నిషేధాలుంటాయి. అంతేగాక బ్రహ్మాచారుల, సన్యాసుల జీవనం కూడా ఈ గృహస్థాత్మమ జీవనం మీదే అధారపడివుంటుంది. వారిని పోషించవలసిన బాధ్యత - గృహస్థులదే. ఈ ఆత్మమంలో కుటుంబంలోని సభ్యులందరూ ఏకతాటమీద నిలువవలసి వుంటుంది. ఎవరికి వారు వారికిష్టమైన లీతులలో ప్రవర్తిస్తే అటి సరియైన సంసారము కాజాలదు. ఒడిదుడుకుల బాటయే అవుతుంది. అందుకని ఎవరు ఏవీ విధులను నిర్వించాలో మన వేదబుములు ఖచ్చితమైన పద్ధతిలో నిక్షచిగా చెప్పారు. యజమాని యొక్క ధర్మము, యజమానురాలు యొక్క ధర్మము, పెద్దల ధర్మము, పిల్లల ధర్మము కూడా చక్కగా చెప్పారు. వారు చెప్పిన ప్రకారం ఆలోచించి ప్రయత్నిస్తే కుటుంబం సుఖశాంతులతో వర్ధిల్లుతుంది. ఆలోచించకుండా గుడ్డిగా నమ్మినా అలాగే వుంటుంది. కానీ బీనిలో కొంత ప్రమాదం పొంచివుంటుంది. ఏమైనా ఎందుకు చేయాలో, ఎందుకు చేయకూడదో తెలియకపోతే ఎప్పుడైనా ‘అసలు ఎందుకు చేయాలి? చేయుకపోతే ఏమి?’ అనిపించవచ్చు.

నేటి సమాజంలో జరుగుతున్నదనే. ఏటి ఎందుకు చేయాలో చెప్పేవారు లేకపోవడం చేత ప్రతివారు వారివారి ఇష్టమసారం ప్రవర్తించడం జరుగుతున్నది. దాని పరితంగా నేటి సమాజంలో ఎవరికి ఏ విషయంలోనూ భద్రత లేదు. అందుకని శాంతి లేదు. అందుకని ప్రతి మనిషి అనేక సమస్యలలో చిక్కుకుని తత్తువితంగా మానసిక శాంతిని కోల్పోయి అవతలవారిమీద కోపగించుకోవడం జరుగుతుంది. బీనిలో ఎవరిబి ఎప్పుడు పైచేయి అయితే వారి అధికారం నడుస్తుంది. అందుకని అవతలివాడు

సమయం కోసం వేచివుండి అవకాశం వచ్చినప్పుడు అధికారం చేలాయిన్నాడు. ఇది సమాజంలో అన్ని రంగాలలోనూ తాండవిస్తున్నది.

అంతేకాదు, ఇది నేడు ప్రతి ఇంట్లోనూ జరుగుతున్న భాగోత్మమే. ఎవరికి వారు వారి సంస్కారాలనను సిద్ధించడం వల్ల ఇంట్లో ఏ ఒక్కరికి ఇతరులతో పడదు. ప్రతి విషయంలోనూ సంఘర్షణ. ఈ తగపులు ప్రతి రోజు సంభవిస్తున్నప్పటికీ ఎవరూ తగ్గరు, ఊరుకోరు. ఏ విషయంలోనైనా ఎవరిబి వారికి సరి అనిపిస్తుంది. తన మాటలు, తన చేత సరియైనది అనిపించడం వల్ల తాను తగ్గాలనిపించదు, ఊరుకోవాలనిపించదు.

అందుకని బిన్న ప్రపంచ సంర్మామం కుటుంబంలోని వ్యక్తుల మధ్య జరుగుతూనే వుంటుంది. ఇలా తగపులతోనే జీవితకాలమంతా గడిచిపోతుంది. ఫీటి వలన కలిగే మానసిక అశాంతితోనే జీవుడు మరణిస్తాడు. ఇట్టి ప్రమాదాన్ని ఆలోచించారు కనుకనే మన పెద్దలు నిర్మిష్టమైన జీవిత విధానాన్ని ఆదేశించారు. ఎవరి ధర్మాలను వారు తప్పక నిర్వహించాలని చెప్పారు.

పెద్దలు చెప్పిన విధంగా నడుచుకుంటే కుటుంబంలోని అందరూ సుఖశాంతులతో జీవిస్తారు. అట్టివారిని ఆదర్శంగా తీసుకుని మిగతావారు అనుసరిస్తారు. క్రమంగా సమాజంలోని వారు సుఖశాంతులతో జీవిస్తారు.

వేదప్రాతిక్త ఉత్తమ గృహస్థ ధర్మాన్ని ఆచిలంబి తమ జీవితాన్ని యజ్ఞంగా మలచుకున్నవారు శ్రీమాన్ ఎక్కిరాల అనంతాచార్యులవారు. అందుకనే మహాత్ములైన పూజ్య ఆచార్య శ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు వారికి పుత్రుడుగా జెస్వించారు.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు అత్యున్నత గృహస్థాత్మమాన్ని గడిపారు. ఆయన ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్నే ఎంచుకున్నప్పటికీ లోకిక జీవితాన్ని నిర్లక్ష్యం చేయలేదు. మానవ జీవితం సక్రమంగా నడవడానికి ఆధ్యాత్మికత, లోకికత రెండూ రెండు కాళ్ళవంటివిని, అలా లేని జీవితం కుంటినడక వంటిదని ఆయన చెప్పేవారు. అంతేగాక ఆధ్యాత్మికత లేనిదే లోకిక జీవితం సరిగ్గావుండదు. అందుకని “ఆధ్యాత్మికత అన్నది పునాది వంటిది. అటి లేని లోకిక జీవితం పతనం కాక తప్పదు” అని గూడ ఆయన చెప్పేవారు.

“నేటి సమాజంలో ధర్మబ్రహ్మమైన లోకిక జీవితం సాధ్యమా? కుటుంబంలోని వ్యక్తులు తలా ఒక వైపు,

సమాజంలోని వ్యక్తులు తలా ఒక వైపు లాగుతుంటే ఎవరి జీవితమైనా ధర్మబద్ధంగా ఎలా నడుస్తుంటి?" అన్న ప్రశ్న కలగడం సహజమే.

అందుకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఇలా చెప్పారు: "ఆ మాట నిజమే. ఈ కలికాలంలో చాలా కష్టమే. కానీ ధర్మబద్ధమైన జీవితంలో వుండే సుఖశాంతులను అవగాహన చేసుకున్నాడికి అని కష్టమనిపించరు. అట్టివాడు సమాజానికి ఎదులీదుతాడు."

కన్యాశుల్కము, వరకట్టము, సతీసహాగమనము, బాల్యవివాహము, మొదలైన దురాచారాల నిషేధం కోసం, స్వాతంత్య పోరాటాలు మొదలైన వాటిని సంస్కరించడానికి ఎందరో తమ జీవితాలను పణంగా పెట్టి సమాజానికి ఎదులీది సమాజంలో మార్పులు తెచ్చారు. వారే సంఘసంస్కర్తలు. ఆ విధంగా ఎవరూ పూనుకోకపోతే సంఘం ఎలా ఉద్దరింపబడుతుంటి? అందుకని అట్టి శైయస్సును ఆకాంక్షించేవాడు సమాజానికి ఎదురు నిలబడితీరాలి. అందుకు మనమే సంసిద్ధులం ఎందుకు కాకూడడు? ఒకరు దృఢ సంకల్పంతో నిలబడితే మరికొందరు వారిని అనుసరిస్తారు. అందుకని 'ఇచ్చాశ్వమా' అనుకోవడంలో మన సంకల్పం బలహీనంగా పున్నదన్నమాట. నేటి సమాజ పరిస్థితులను చూస్తున్న వారికెవలికైనా దానిలోని అస్త్రవ్యస్తత కనిపించక తప్పదు. మరి దానిని తొలగించుకోడానికి మనము ఎందుకు పూనుకోకూడడు? 'మనకెందుకు అంతటి కష్టం? ఎవరైనా చేస్తే అనుభవిద్దాములే' అని వాలామంచికి అనిపిస్తువుంటుంది. అంటే ఎవరో కష్టపడితే మనము సుఖపడాలన్న స్వార్థం మనలో దాగివున్నదన్నమాట. అట్టి స్వార్థం వల్లనే అందరికి అట్టి స్వార్థ బుద్ధి కలిగి ఎవరూ ముందుకు అడుగువేయలేక పోతున్నారు. 'మనం కష్టపడాలేమో! ఎందుకు పడాలి?' అన్న స్వార్థం ప్రక్కకి పెడితే ఈనాడు మనము పడుతున్న అన్యాయాలు, అక్రమాలనుండి మన జడ్డలైనా, జడ్డలజడ్డలైనా సుఖశాంతులతో మనగలిగేలా ప్రయత్నించినవారమౌతాము. లేకపోతే మనకంటే ఎక్కువ కష్టనష్టాలకు గురయ్యే ప్రమాదం ముందు తరాలవాలికి సిద్ధంగా పాంచివుంటి అన్నది అక్షరసత్యం. ఇచ్చి చాలామంచి విజ్ఞాన శాస్త్రవేత్తలు, ఆధ్యాత్మికవేత్తలు పోచ్చలిస్తూనే వున్నారు.

అందుకు ప్రారంభం మన ఇంటినుంచే

జరుగవలసివున్నది. ప్రతి ఇంటిలోని వారు ధర్మబద్ధమైన జీవితం గడపడానికి ప్రయత్నించాలి. అదే సమాజ ఉద్ధరణ. ఈనాడు ప్రతి రంగంలోనూ జరుగుతున్న కాలుష్యం అప్పుడే సమసిపోగలదు. ఉదాహరణకి ఒక్క విషయం చెప్పుకుండాము. తన భార్యను తప్ప ప్రతి స్త్రీని నోదిగానూ, తల్లిగానూ చూసుకోవడం ప్రారంభస్తే ఈనాడు జరుగుతున్న అత్యాచారాలు తత్పరితమైన హత్యకాండలు నిర్మాలింపబడతాయి. అలాగే మిగతా విషయాలలో కూడా ఆలోచిస్తే అవి గూడ నిర్మాలింపబడతాయి.

అందుకని అత్యున్నతమైన గృహస్థాశ్రమం నిర్వింపడానికి ప్రతివారూ ప్రయత్నించాలి. యజమాని మాత్రమేగాక ఇంట్లోని వారందరూ కూడా ప్రయత్నించాలి. అందుకు గృహస్థు ధర్మబద్ధమైన జీవితాన్ని గడపడానికి నిర్ణయించుకోవాలి. యజమాని గట్టివాడైనప్పుడు తక్కినవారు అనుసరించక తప్పదు. 'రౌతు మెత్తనివాడైతే ఆ గుర్తం మూడు కాళ్ళమీద నడుస్తుంటి' అనే సామెత ఉన్నది కదా! అయితే గృహస్థు బలవంతాన ఎవ్వులో ఏది చేయించకూడదు. ఇంట్లోని ప్రతివాలికి ధర్మంపట్ల అవగాహన కలిగించాలి. అప్పుడే ఇంట్లోని వారు మనస్సుల్గా యజమాని మాటను పాటించగలరు. అట్టి కుటుంబాలు గల సమాజాన్ని ఒక్కసాలి ఊహించుకుంటే మనకే అట్టి సమాజం ఎలా పుంటుంది అవగతమౌతుంటి.

కనుక గృహస్థాశ్రమంలో వున్నవారు, కొత్తగా స్వీకరించిన వారు, స్వీకరించబోయేవారు కూడా ఈ విషయాన్ని తప్పక ఆలోచించి తీరాలి. అందుకు తగిన దీక్ష పూనాలి. దక్షతతో వ్యవహరించాలి.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఒకవైపు ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్ని, మరోవైపు లొకిక జీవితాన్ని కూడా సాటిలేని విధంగా అత్యున్నతంగా నిర్వించారు. ఆయన జీవితాన్ని పరిశీలిస్తే కొంతవరకు మనజీవితాలను సరిచెంద్లకోవడానికి అవగాహన కలుగుతుంది. అట్టి అవగాహనతో ముందుకు సాగితే ఆయన బాటలో పయనించిన వారమౌతాము. అట్టివాలిని ఆయన చేయిపట్టి నడిపిస్తారన్నదాంట్లో సందేహము లేదు.

అందుకే నేటినుంచీ ప్రతివారూ ఆయన నిర్దేశించిన బాటలో పయనించడానికి ప్రయత్నిద్దాము. సుఖశాంతులతో వుండాము.

జై సాయి మాస్టర్!

మాట్లాడేవి స్నేహితులు

పైదారెడ్డి దంపతులు

పూర్వా జ్యోతిశ్చ తల్లితో తమ స్ఫురులను, అనుభవాలను నాగోలు సత్యంగ సభ్యులు శ్రీమతి రఘు, శ్రీ పైదారెడ్డి దంపతులు, ఈ విధంగా తెలియచేస్తున్నారు.

శ్రీమతి రఘుగాల అనుభవాలు:-

మాట నల్గొండ జిల్లా లో ఒక పట్లెటులు. మాకు మహాత్ములు అంటే ఏమాత్రం ఆవగాహన లేదు. పెళ్ళేన తరువాత ప్రౌదరాబాదుకు వచ్చాము. మా ఇంటికి దగ్గరలో శ్రీమతి సుబద్రమృగారు వాళ్ళు వుండేవారు. మావాలకి వాళ్ళు బాగా తెలుసు. సుబద్రమృగారు నాకు పూజ్యశ్రీ అమృగాల గులంబి చెప్పి దర్శనానికి రఘునేవారు. కానీ నేను శ్రద్ధ చూపించలేదు. కొన్నాళ్ళకి మా మరియి చనిపోయాడు. నాకు చాలా బాధగా వుండి బాగా ఏడ్చేదాన్ని. అప్పుడు ఒకసాల సుబద్రమృగారు మా ఇంటికి వచ్చి, “ఇలా ఏడుస్తావుంటే ఎలాగ? నేను ఇప్పుడు మర్కుజిగిలి అమృగాల దర్శనానికి వెడుతున్నాను” అని రఘునమని తీసుకెళ్లారు. పూజ్యశ్రీ అమృగాలని నేను దర్శించుకోవడం

అదే మొదటిసాల. తరువాత పూజ్యశ్రీ అమృగారు నాగోలుకి వెళ్ళిపోతే, సుబద్రమృగారు వాళ్ళు కూడా వెళ్ళిపోయారు. ఎప్పుడైనా నాగోలు వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్లినప్పుడు పూజ్యశ్రీ అమృగాలని దర్శించుకొనేదాన్ని. నెమ్మబి నెమ్మబిగా ఆక్కడి వాతావరణం, గురుకుటుంబం ప్రేమాభమానాలు చూసిన తరువాత, దర్శనానికి వెళ్లలేకపోతే ఏడుపువచ్చే పరిస్థితి వచ్చింది. మావాళ్ళు మమ్మలిని ఊరికి వచ్చేయుమని గొడవచేసారు. నాక్కటే ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ వెళ్లడం ఇష్టం లేదు. నాదగ్గర మా ఆక్క కొడుకు, మా తమ్ముడు వున్నారు. అందుకని నేను ఇక్కడే వున్నాను. మావారు పూర్తికి వెళ్లారు. అంటే అలాగైనా నేను ఇక్కడే ఉండిపోవటానికి సిద్ధమయ్యాను. ఒకసాల మా కజిన్ సిస్టర్ పెళ్ళికి వెళ్ళవలసి వచ్చింది. ఇక తప్పదు కదా, అని బయలుదేరాను. మనసులో అస్పులు ఇష్టంలేదు. అప్పుడు నాకు ఎనిమిటి సంవత్సరముల బాబు, ఐదు సంవత్సరముల పాప వున్నారు. మా ఊరు వెళ్ళాక జ్వరం వచ్చి, వెళ్లిన ఐదు రోజులకే మా పాప చనిపోయింది. ఇంక కొన్నాళ్ళకి పూర్తిగా ప్రౌదరాబాదు

వచ్చేసాము.

ఆప్పటికి పూజ్యశ్రీ అమృగాలకి ఒంట్లో బాగోలేక గాంభీరగర్ లో వున్నారు. మేము కూడా అక్కడకి వచ్చి పూజ్యశ్రీ అమృగారు నాగోలుకి వచ్చినప్పుడు మేము కూడా నాగోలుకి వచ్చేసాము. మా అబ్బాయి జగదీష్ ఇక్కడే గురుకులంలో చదువుకున్నాడు. పూజ్యశ్రీ అమృగాల పరిచయ భాగ్యం కలిగిన కొత్తలో, ఈ వాతావరణం చూస్తే చాలా ఆశ్చర్యంగా ఉండేబి. ఎక్కడెక్కడినించో వచ్చిన వాళ్ళందరూ కలిగిన ఉండటం, పిల్లలందరూ, ఒకేచోట, ఇంట్లోనే బిడ్డ నేర్చుకోవడం, ఇలా ఇక్కడ తప్ప ఇంకెక్కడా జరగదు అనిపిస్తుంది. పైగా అందలపైనా సమానమైన ప్రేమ చూపించే పూజ్యశ్రీ అమృగారు, గురుకుటుంబం, ఇప్పటికీ నాకు ఇదొక బృందావనంలా అనిపిస్తుంది. పూజ్యశ్రీ అమృగాల శల్లని సీడలో పూజలు, పండుగలు, విందులు వినోదాలు, చదువులు, సత్యంగాలు, సేవలు బీటస్సింటితో జీవితం ఉత్సాహభరితంగా సాగిపోతింది. ఎటువంటి ఆపద వచ్చిన వెన్నంటి నిలిచే గురుకుటుంబం, సత్యంగ సభ్యులు!!

ఇక్కడికి వచ్చాక ఒకసాలి, వేసవికాలంలో, యూరిన్ రాక నేను చాలా బాధ పడ్డాను. మా దగ్గర సత్యంగ సభ్యులు యోగ గారు హామియో మెడిసిన్ ఇస్తారు. నేను వాలిని అడిగి మందు తీసుకున్నాను. రెండు రోజులకి కొంత నెమ్ముబింబినా పూర్తిగా తగ్గలేదు. ఒక వారం చూసాక “మీరు హాస్పిటల్ కి వెళ్ళడం మంచిచి, అవసరమైతే ఆపరేషన్ చేయవలసి వస్తుందేమో!” అన్నారు. నాకు హాస్పిటల్ అంటే చాలా భయం. వెంటనే నేను, “ఎట్టిపిస్తితులలోనూ, నేను హాస్పిటల్ కి వెళ్ళను, మీరే మంచివాల్ఫి” అని చెప్పాను. అలాగే కొన్నాళ్ళకి పూర్తిగా తగ్గింది. అప్పుడు యోగ అన్నయ్య, “మీరు హాస్పిటల్ కి వెళ్ళనన్నాక, పూజ్యశ్రీ అమృగాలికి దణ్ణం పెట్టుకున్నాను, తగ్గించమని. పూజ్యశ్రీ అమృగాలి దయ లేకపాతే ఇచి తగ్గేబి కాదు” అని చెప్పారు. నేను కూడా నమస్కారం చేసుకుంటున్నాను. కానీ ఆయన కూడా అలా చెప్పేసులికి, ఖచ్చితంగా అమృగాలి దయ అని నిరూపణ ఇచ్చినట్లయింది.. మా అబ్బాయి ఒకసాలి మేడ పైనించి పడిపోయాడు. అప్పుడే సందులో వున్న చెట్టస్నీ సగానికి కొట్టేశాము, ఒకచెట్టు కోసుగా చెక్కివుంది. వాడు సథిగా దాని పక్కనే పడ్డాడు, ఏమాత్తం తేడా వచ్చినా,,,చాలా ప్రమాదం జిలగేబి. నాకు వేరే ఆలోచన రాలేదు. వెంటనే పళ్ళు, పూలు పూజ్యశ్రీ అమృగాలికి సమర్పించుకుని నమస్కారం చేసుకున్నాను.

కరుణయే తన స్వరూపంగా కలిగిన అలివేలుమంగమ్మ తల్లికి

కృతజ్ఞతాపూర్వకపాదాభివందనములు తెలియచేసుకుంటున్నాను.

జై సాయి మాస్టర్!

శ్రీ స్వీదార్ఢి గాల అసుభవాలు:-

ముందుగా అమృగాలికి పాదాభివందనములు. ఆ తల్లి దయవల్ల ఈ మార్గంలోకి రాగలిగాను. ముందు మా శ్రీమతి, పిల్లలు దర్శనానికి వెడుతుంటే, బయట బింపేసి వెళ్లిపోయేవాడిని. ఒకసాల నాగోలు శివపురి కాలనీలో పూజ్యశ్రీ అమృగారు అనురపాభాషణం చేస్తున్నారు, సాయంత్రం ఏడుగంటల ప్రాంతంలో. నేను మొదటిసాల కాంపొండ్ లోపలకి వెళ్లాను. కానీ సత్యంగ హాలులోకి వెళ్ళకుండా, బయటనే కూర్చున్నాను. సత్యంగం అయ్యాక, పూజ్యశ్రీ అమృగారు అందలికి విభూభి, ప్రసాదం ఇస్తున్నారు. నాకు వెళ్ళడానికి భయం వేసింది. ఎందుకంటే, వాళ్ళకి అన్ని తెలిసిపోతాయి. నేనేమో మామూలు జీవితం గడిపేవాడిని. నన్ను చూసి ఏమనుకుంటారోనని భయం. మొత్తానికి పూజ్యశ్రీ అమృగాలి నించి విభూభి, ప్రసాదం తీసుకున్నాను. చిత్తమేమంటే మరునాడు ఉదయం నిద్ర లేవగానే మనసు చెప్పలేని ఆనందం, శాంతులతో నిండిపోయింది. ఆ రోజు పనులస్నీ చాలా పూజారుగా, తొందరగా చేయగలిగాను. అప్పుడనిపించింది.. అమృగారు చాలా గొప్పవారని! ఇచి నా మొట్టమొదటి ఆనుభవం.

మా కుటుంబాన్ని ఊరికి తీసుకెళ్లి పోవాలని నేను చాలా ప్రయత్నం చేసాను. పూజ్యశ్రీ అమృగాలి దగ్గర

అనుభవం జిలగినా, మనస్సుకి స్థిరత్వం రాలేదు. కానీ నా ప్రయత్నాలేటీ పరించలేదు. ఒకసాల నాకొక కల వచ్చింది. అందులో ఒకాయన “ఇరవైరోజులలో నీకు గండం ఉంబి” అని చెప్పారు. ముందు భయం వేసింది. తరవాత ‘ఏం జరుగుతుందో మాద్దాం’ అనుకున్నాను. పటిహేను రోజులకల్లా మమ్మల్ని నాగోలు రమ్మన్నారు. అప్పటికి మేము పూరు వెళ్లడం, వెనక్కి రావడం జిలగింది. మా ఆవిడ నాగోలులో ఉండామన్నా కూడా నేను వేరే చోట ఇల్లు తీసుకున్నాను. అయినా కానీ, పూజ్యశ్రీ అమృగారు ఎంతో కరుణతో మాకు నాగోలు వచ్చే అవకాశం ఇచ్చారు. వచ్చిన కొన్నిరోజులకే నాకు డెంగ్య జ్వరం వచ్చింది. హాస్పిటల్ లో జాయిన్ అయ్యాను. లక్ష నించి ప్లేట్లెట్సు వెంట వెంటనే పదహారు వేలకి పడిపోయాయి. అప్పుడు గురుకుటుంబం, సత్యంగసభ్యులు ఎంతగానీ ఆదుకున్నారు. నాకు రక్తదానం కూడా చేశారు. అందలి దయవల్ల కోలుకున్నాను. అదే నేను బయట ఉంటే ఏమయ్యేదీ ఊహించుకుంటేనే భయంకరంగా ఉంటుంది. పూజ్యశ్రీ అమృగాలి చల్లని నీడలో వున్నాం కనుక, ఎన్నెనీ పరిస్తితులనించి రక్షింప బడుతున్నాము.

పూజ్యశ్రీ అమృగాలి పైన, గురుకుటుంబం పైన భక్తి విశ్వాసాలు చెదరకుండా ఉండేలా వరమిమ్మని ఆ తల్లినే మనస్వార్తాగా వేడుకుంటూ, నమస్కమాంజలి ఘటిస్తున్నాను.

జై సాయి మాస్టర్!!

వార్షాలూపము

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీప్రకాశంద స్వామివాలచే విరచితమైన వార్షాలాపమునే యిందులో గ్రంథము గ్రాంథికభాషలో వ్రాయబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగావడం లేదని చాలామంచి పాతకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పాతకుల అభ్యర్థన మేరకు పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాల ప్రీయపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషలో ఈ గ్రంథాన్ని పాతకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

11వ ప్రసంగము

చిత్తకాగ్రతకు స్వాల మనోవృత్తులను
క్రియాయోగం ద్వారా సూక్ష్మము చేయాలి

డా. పీ. :- చిత్తము ఏకాగ్రత పాందడము కోసం ప్రయత్నిస్తున్నాను, కానీ ఏకాగ్రత కుదరడం లేదు అది ఎలా కుదురుతుంది?

స్వా.ని. :- సంసారంలో వున్న జీవుల చిత్తము స్వభావసిద్ధంగా స్వాలంగా వుంటుంది. వస్తుములు మొంది వాటి మీద ఎక్కువగా ములికి పట్టినట్లుగానే వాలి చిత్తంలో విషయవాసన, మమకారము మొంది ఎక్కువగా వుండడం వలన ఇష్టవైనవి దూరమవడం (ఇష్టవస్తు వియోగము), ఇష్టములేని వాటితో వుండవలసిన రావడము (అనిష్టవస్తు సంయోగము) మొంది అనేక రకాల సంసారికమైన ఉపాధుల కోసం వాలి మనసులో ఎక్కువగా మాలిన్యము చేరుతుంది. చిత్తము ఎక్కువగా చంచలవోతుంది. అది చిత్తం యొక్క స్వాలట్టంగా చెప్పబడుతుంది.

అనాత్మనాయాత్మభావేన దేహభావసయా తథా |
పుత్ర దార్శి: కుటుంబైశ్చ చేతో గచ్ఛతి పీసతామ్ ||
అహంకార వికారేణ మమతా మలలీలయా |
ఇదం మమేతి భావేన చేతో గచ్ఛతి పీసతామ్ ||

(యో, వా.)

భావం : అనాత్మ పదార్థాల పట్ల ఆత్మబుద్ధి కలిగి వుండడం, శరీరము పట్ల ఆత్మబుద్ధి (శరీరమే తాననే భావన) పిల్లలు, భార్య, కుటుంబము మొంది వొహాము, మమకారము కలిగి వుండటం - పీటి వలన చిత్తము స్వాలత్యాన్ని పొందుతుంది.

ఈ స్వాల చిత్తము కలవాడు మొదట క్రియాయోగము చేత చిత్తాన్ని సూక్ష్మంగా చేసుకోవాలి.

"తపుః స్వాధ్యాయేష్వరప్రణిధానాసిక్రియాయోగః" అని యోగసూత్రాలు చెబుతున్నాయి. తపస్సు, స్వాధ్యాయము, ఈశ్వర ప్రణిధానము - ఈ మూడూ క్రియాయోగము అనబడతాయి. వేదసంహిత, రుద్రము మొంది అధ్యయనం

చేయడము, ప్రణవము మొ॥న మంత్రాలను జపం చేయడం, ఈశ్వరుడు ప్రసన్నుడు ఆవ్యాధికి ప్రతిఫలాన్ని ఆశించకుండా వర్ణాత్మమ ధర్మాలను అనుష్ఠించడం - ఇది క్రియాయోగము. ఈ క్రియాయోగాన్ని ఎక్కువకాలం ఎల్లప్పుడూ శ్రద్ధాభక్తులతో ఆచరిస్తే చిత్తవృత్తి స్థూలత్వాన్ని విడిచి సూక్ష్మతరమౌతుంది. అంటే ఏకాగ్రత చెందుతుంది.

తగిన క్రియాయోగము చేత చిత్తము ఏకాగ్రత పొందుతుంది

తీర్మీ॥ ఏకాగ్రశ్చేత్ గ్రాహశ్చదౌ,
 నిరోధశ్చేత్ చిదాత్మవీ
 క్షీప్తాదిత్తిభువస్త్రాగాత్
 కస్య మోక్షోత్త దూరతః ॥

భావం : దేహము మొ॥న వాటియందు ఏకాగ్రత కలిగి వుండి, చిదాత్మ యందు నిరోధము కలిగి, క్షీప్తము మొ॥న మూడు అవస్థలను త్యజించినట్లయితే మోక్షము ఎంతో దూరముండడు.

క్షీప్తము : రజీగుణ ప్రధానమైనందువలన శబ్దము మొ॥న పంచవిషయాలలో అనురాగము కలిగివుండడం, లోకవాసన, దేహవాసన, శాస్త్రవాసన - ఈ మూడింటి యందు ప్రపృత్తికల మనస్సు 'క్షీప్తము' అని పిలవబడుతుంది.

మూడుత్వము : తమోగుణ ప్రాధాన్యము చేత కృత్యాకృత్యవిచారము చేయకుండా (ఈపసి చేయదగినబి, ఈ పని చేయకూడదు అనే వివక్షణ లేకుండా) అధర్మము పట్ల శ్రీతి కలిగి నిద్ర, తంర్ప (సోమలితనము) మొ॥న దోషాలకు లోబడు మనస్సు మూడుత్వము కల మనస్సు అని చెప్పబడుతుంది.

విక్షీప్తము : సత్యగుణ ప్రాధాన్యము చేత దుఃఖాన్ని

కలిగించే సాధనాలను విడిచివేయడము, సుఖాన్ని కలిగించే వాటిని పొందడము అనే వాటి పట్ల ప్రపృత్తి కలిగివుండే మనస్సు విక్షీప్తము.

ఏకాగ్రము : ధ్యేయమునుంచి పక్కదాలి పట్టించే వృత్తులను నిరోధించేబి, ఆత్మ ప్రకాశాన్ని కలిగించే నిరోధావస్థను కలిగించే #సంప్రజ్ఞత సమాధి ఏకాగ్రత అనబడుతుంది.

సిర్ఘధము : అన్ని వృత్తులను నిరోధించడము వలన కలిగిన# ఆసంప్రజ్ఞత సమాధి.

విషయేచ్ఛ త్వజించనిదే
 బ్రహ్మ సుఖము లేదు

డా॥ పీ॥ : విషయసుఖము అనుభవిస్తూ బ్రహ్మసుఖాన్ని అనుభవించే అవకాశమే లేదా?

సౌ॥ ప్ర॥ : తన ముక్కలో మాలిన్యాన్ని వుంచుకొని, ఎదుట అత్తర్ము, సెంట్లు, పూలు మొ॥న సుగంధ ద్రవ్యాలు వుంచుకుంటే వాటి సుగంధాన్ని ఎవరైనా అనుభవించగలరా? మానవుడు విషయాలలో ఆసక్తి కలిగి, అల్పమైన సుఖాన్ని అనుభవించేటప్పుడు మహాత్తరమైన బ్రహ్మసుఖాన్ని అతడు అనుభవించలేదు.

బాహ్రాస్పదము త్వజించటం వలన అక్షయమైన (నాశము లేని) సుఖము కలుగుతుంది

భగవంతుడు ఇలా చెప్పాడు: -

తీర్మీ॥ బాహ్రాస్పదేష్టసక్తాత్మ
 విస్తుత్యాత్మని యత్పుఖమ్ ।
 స బ్రహ్మయోగ యుక్తాత్మ
 సుఖముక్తయ్యమశ్చతే॥

సమాధి రెండు విధాలు - సంప్రజ్ఞత సమాధి, ఆసంప్రజ్ఞత సమాధి.

సంప్రజ్ఞత సమాధి వలన ప్రకృతిని వశపరచుకోవడానికి కావలసిన శక్తులన్నీ లభిస్తాయి. అది మోక్షప్రదం కాదు. ఈ సమాధిలో నేను అనే జ్ఞానం యంకా భాసిస్తూవుంటుంది. సంస్కార జీజాలు వుంటాయి.

అసంప్రజ్ఞత సమాధి - భీనిలో నేను అనే అహంకారం పుండరు. భీజరూపంలో పుండే చిత్తవృత్తులు నలెస్తాయి. కర్మజిజం పుండరు. భీనిలో వాసనలు నశించి మనోనాశము కలగడం వలన, యోగి పరమాత్మను తెలుసుకొని ముక్తిని పొందుతాడు.

భావం : బాహ్య విషయాలను అనుభవించడంలో ఎవరి మనసు ఆసక్తిని పొందదీ ఆ వృత్తి ఆత్మయందే ఆనందాన్ని పొందుతాడు. బ్రహ్మ సౌక్షాణ్యరము పొందిన ఆ మానవుడు అక్షయమైన (నాశము లేని) సుఖాన్ని పొందుతాడు.

ఇంటియి స్పృహగల విషయాలు శబ్దము మొట్టమొదటి అని అనాత్మ రూపాలు కావడం వలన విధివేయదగిని. శబ్దము మొదలైన వాటియందు ఆసక్తి లేనివాని అంతఃకరణంలో చిత్తచాంచల్యము లేనందువలన, శాంతి స్థాపించబడిపుండటం వలన సుఖానుభవం కలుగుతుంది. ఇలా తృప్తి లేని వాడవడం వలన ఆ మానవుడు సమాధి స్థితిలో పరమాత్మ స్వరూపంతో తన అంతఃకరణాన్ని ఐక్యం చేయడానికి సమర్పుత్తుడోతాడు. ఆసమాధి యొక్క అభ్యాసము పరిపక్వమైన నిర్వికల్ప సిద్ధికి చేరుతుంది. అప్పుడు నాశనము కాని గొప్పదైన ఆత్మసుఖాన్ని పొందుతాడు. అంటే విషయపదార్థాల నుండి ఆసక్తి పోనిదే చిత్తము ఏకారము కాదు. శాంతి, సుఖము కలుగదు. ఇక నిర్వికల్ప సమాధి మాట ఏమి చెప్పగలము?

అజ్ఞానము చేత దుఃఖపూర్వాలితాలైన విషయపదార్థాలందు సుఖము భాసిస్తుంది

విషయ పదార్థాలలో ఏ విధమైన సుఖము లేదు. వాటిలో సుఖము కలుగుతుందని భావించడం ఒక బ్రాంతి. కుక్క ఎండిన గట్టి ఎముక ముక్కను కొరుకుతుంది. ఆ తరుణంలో దాని నోటి నుండి ఒక్కొక్కసారి ఆ దెబ్బ వల్ల రక్తం కారుతుంది. కానీ కుక్క ఆ రక్తము ఎముక నుండి ప్రవిస్తుందని అనుకుని మరింత కొరుకుతుంది. ఇలాగే విషయానుభవ సమయంలో అంతఃకరణము యొక్క వృత్తి స్థిరమవడం వలన దానిలో ఆత్మ స్వరూపమైన ఆనందం యొక్క ప్రతిజంబము పడుతుంది. అప్పుడు ఆనందానుభవము కలుగుతుంది. బీనిని అజ్ఞాని బ్రాంతివలన విషయానంద మనుకుంటాడు. ఇలా ఆనంద ప్రతీతి (ఆనంద బ్రాంతి) జలిగిన ప్రతి చోటా వృత్తి స్థిరపడడం వలన వృత్తిలో ఆత్మ స్వరూపము యొక్క ప్రతిజంబము పడినందువలన ఆనంద ప్రతీతి కలుగుతుంది.

విషయములలో ఆనందమే వున్నట్లయితే ఒకదాని తరువాత మరొక విషయం పట్ల కోలక కలుగుకూడదు.

స్థిరమైన వృత్తి యందు ప్రతిజంబరూపమైన ఆనందాన్ని అంగీకిలంచినట్లయితే, ఒక విషయాన్ని అనుభవించిన తరువాతమరొక విషయం పట్ల ఇష్టము కలగడానికి కారణము వృత్తి స్థిరత్వాన్ని కోల్పోవడమే అని తేఱటెల్లమపుతుంది. ఈ చాంచల్యము కల వృత్తి ఆత్మస్వరూపం యొక్క ప్రతిజంబాన్ని గ్రహించే సామర్యాన్ని కలిగి వుండకపోవడం వలన ఆనందము కలగదు.

అంతేకాదు విషయాలలో ఆనందము వున్నట్లయితే నిద్రలో (సుమప్తిలో) ఏ విషయము లేకపోవడం వలన ఆనందము కలుగుకూడదు. కానీ సుమప్తిలో (నిద్రలో) కలిగే ఆనందము అందలకీ అనుభవమే గనుక విషయాల యందు కలిగే ఆనందము విషయాల చేత లభించినది కాదని, స్థిరపృత్తి యందు లభించిన ఆత్మస్వరూప ఆనంద ప్రతిజంబము మాత్రమేనని, అది బ్రాంతి వలన అలా అనిపిస్తున్నదనే విషయం స్పష్టం. ఈ ఆనందము ఆత్మసుఖమనే గంగా ప్రవాహము ఎదుట ఒక చిన్న జందువు లాగా కూడా లెక్క కాదు.

బ్రహ్మ సుఖము ముందు మిగిలిన సుఖాలన్నీ వ్యర్థాలు

నిరుపాధిక (ఉపాధి అవసరం లేని) బ్రహ్మసుఖమే నిజమైన సుఖము. వేదాలలో ఇలా చెప్పబడి వున్నది –

*శ్లో|| యో వై భూమా తత్పుభుం
నాల్మే సుఖమస్తి భూమైవ సుఖం ||
భూమాత్మేవ విజిజ్ఞాసి తప్య ఇతి II*

(ఛాన్నిగోపనిషత్తు)

భావం : మహాత్మస్వరూపమైన బ్రహ్మమే సుఖము. తుచ్ఛములైన విషయపదార్థాలలో సుఖము లేదు. మహాత్రమైన బ్రహ్మసుఖమే సుఖము. కాబట్టి ఆ బ్రహ్మతత్త్వాన్ని తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నించాలి. ఆ బ్రహ్మ సుఖాన్ని గురించి తైత్తిలీయ సంహితలో చెప్పబడింది.

మానవుడు రూపవంతుడు, యువకుడు, శాస్త్రజ్ఞుడు, పట్టుదల కలవాడు, బలవంతుడై ధనమతో కూడిన ఈ భూమి అంతా తన అభీనంలో వుంటే అతనికి ఆనందము కలుగుతుంది. ఇటువంటి వందమంది మానవుల ఆనందము ఒక మానవ గంధర్వాని ఆనందానికి సరిపోతుంది

ఈ మాసవ గంధర్వనందము శ్రీత్రియుడు, నిష్టామి అయిన మాసవునికి కలుగుతుంది. అటువంటి వందమంబి మాసవ గంధర్వులకు కలిగే ఆనందము ఒక దేవగంధర్వునికి కలుగుతుంది. అటువంటి వందమంబి దేవగంధర్వులకు కలిగే ఆనందము చాలా కాలం స్థిరంగా పితృలోకంలో వుండే ఒక పితృదేవతకు కలుగుతుంది. అటువంటి ఆనందము శ్రీత్రియుడు, నిష్టామి అయిన మాసవునికి కలుగుతుంది. అటువంటి వందమంబి పితృదేవతలకు కలిగే ఆనందము జనన మరణాలు మొంది లేని దేవతలలో ఒకసికి కలిగే ఆనందానికి సమానము. అటువంటి వందమంబికి కలిగే ఆనందము కర్మనుష్ఠానము చేత కలిగిన ఒక బివ్యానందానికి సమానము. ఈ కర్మనందానికి వందరెట్లు ముఖ్యమైన బివ్యానందము. అది శ్రీత్రియుడు, నిష్టామి అయిన మాసవుడికి కలుగుతుంది. ఆ బివ్యానందానికి వందరెట్లు ఒక ఇంద్రానందము. అది నిష్టామి, శ్రీత్రియుడు అయిన మాసవుడికి కలుగుతుంది. దానికి వందరెట్లు బృహస్పతికి కలిగే ఆనందము. అది శ్రీత్రియుడు, నిష్టామి అయిన మాసవుడికి కలుగుతుంది. బృహస్పతికి కలిగే ఆనందానికి వందరెట్లు ప్రజాపతికి కలిగే ఒక ఆనందము. అది శ్రీత్రియుడు, నిష్టామి అయిన మాసవునికి కలుగుతుంబి.. ప్రజాపతికి కలిగే ఆనందానికి సూరు రెట్లు బ్రహ్మనందము. అదే పరమానందము యొక్క అంటే బ్రహ్మసుఖము యొక్క అంశము.

బ్రహ్మనందానికి సాటియైనది మరేముంటుంది? అది నిరతి సాఖ్యము. కఠోపనిషత్తులో ఇలా వున్నది:-

శ్లో॥ ఏకో వశీ సర్వభూతాంతరాత్మా,
ఏకం రూపం బహుధా యః కరోతి ।
తమాత్మస్థం యే సుపశ్యంతి భీరాః
తేషాం సుఖం శాశ్వతం నేత రేషామ్ ॥

భావం : సర్వభూత నియామకుడు, సర్వాంతర్గతుడు, తాను ఒకే రూపాన్ని కలిగి వున్నవాడైనా అనేక రూపాలలో కనిపించేవాడు అయిన ఆ పరమాత్మను ఏ భీరుడు ఆత్మ యందు దయస్తాడో అతడే సాఖ్యాన్ని పొందుతాడు. ఇతరులు పొందరు.

ఇలాగే బ్రహ్మ సుఖాన్ని అనుభవించే జ్ఞాని ఇతర సుఖాలను ఆశించడు. విషం కలిసిన రుచికరమైన విందు

భోజనము భోజనంచేసే సమయంలో ఎంత రుచికరంగా తోచినా క్రమంగా దుఃఖాన్ని కలిగిస్తుంది కదా! అలాగే పశిక సుఖాలు భగవంతి 18వ అధ్యాయంలో చెప్పినట్లు విషయ ఇంద్రియ సంయోగం వలన పుట్టడం చేత కొంతకాలానికి దుఃఖాన్నే కలిగిస్తాయి.

శ్లో॥ యే హి సంస్కర్షజా భోగా
దుఃఖయోనయ వివ తే ।
ఆద్యస్త వస్తః కౌస్తేయ
స తేషు రఘుతే బుధః ॥

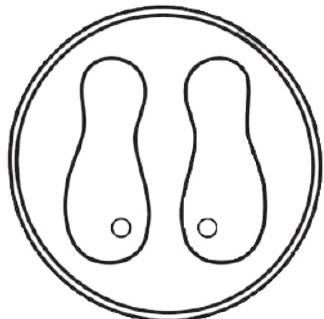
భావం : విషయానుఖవము ఇంద్రియ సంయోగం వలన కలుగుతుంది. అది దుఃఖ కారణము. విషయ ఇంద్రియ వియోగం చేత భోగాలకు నాశము కలుగుతుంది కదా! అవి క్షణికాలు కాబట్టి విద్యాసుడు వాటిలో సంతోషాన్ని పొందలేదు.

పరిణామ తాపసంస్మార దుఃఖైర్భూణవృత్తి విరోధాచ్ఛ
దుఃఖమేవ సర్వం వివేకిసః

(యోగ సూత్రాలు)

భావం : విషయాలలో పరిణామ దుఃఖము, పొప దుఃఖము, సంస్మార దుఃఖము అనే మూడు దుఃఖాలు వున్నాయి. అంతేకాదు, సత్యము మొంద గుణాలకు, వృత్తులకు పరస్పర విరోధము వున్నది. కాబట్టి విషయపదార్థ స్వరూపము చేతనే దుఃఖము కలుగుతుంది. కాబట్టి వివేకం వున్నవాడికి సమస్తము - అంటే ఈ లోకము, పరలోకము - రెండింటిలోనూ విషయపదార్థాలు దుఃఖదాయకాలే.

- సీరీస్ ०

శస్తోసంఘాభ్

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

ఈ నాటి సాయి భక్తులలో యువతరానికి కొత్త కొత్త ఆలోచనలు, అభిప్రాయాలు పుట్టుకొస్తున్నాయి. వేషభాషలలో, కాలగతిలో మార్పు లోచ్చినట్టే ఆధ్యాత్మికతలో గూడ మార్పు వస్తుందని హీరు తలుస్తారు. సంప్రదాయ పద్ధతిన సంధ్యావందనము, గాయత్రీ మంత్రజపము మొంద వాటి వలన యొట్టి ఉపయోగము లేదేమోనని కొందరి అభిప్రాయము. అటువంటి సాధనా పద్ధతులు వైజ్ఞానికమైన మనోవికాసం లేసి వెనుకటి కాలానికి మాత్రమే తగినవేమాననీ, నేటి మనకు నిరుపయోగమనీ అనుకుంటారు. అటువంటి వారికి సాయి భక్తులలో ఒకడైన యం.జ.రేగే అనుభవం గల్చింపు కలిగిస్తుంది.

ఇండిర్ హైకోర్టులో జడ్జిగా పనిచేసి లటైరయిన యం.జ.రేగే బాబా ప్రీతికి పాత్రుడైన భక్తుడు. ఇతడు చిన్నపుటీనుండి తీవ్రమైన ఆధ్యాత్మిక చింతన గలవాడు. బాల్యంనుండి యితడు గోవాలోని శాంత దుర్గాదేవిని యిష్టదేవంగా పూజించుకుని ధ్యానించుకునేవాడు. ఇతడు ఇవ సం॥లో ఉపనయనమైనప్పటి నుండి సంధ్యావందనము, గాయత్రీజపము నిష్ఠగా చేస్తుండేవాడు.

ఆ రోజులలో ప్రఖ్యాత చిత్రకారుడైన రవివర్మ గీథిన ధృవ - నారాయణ చిత్రంలో ధృవుని తొలగించి ధ్యానంలో ఆ పాత్ర తానే వహించసాగాడు. సిద్ధాసనంలో కూర్చుని 15 ని॥లకు పైగా ఆ విష్ణుమూర్తిని ధ్యానంలో నిలుపుకోగలిగేవాడు. గురువు నాశ్రయించకుండానే ప్రాణాయామం సాధించి కొట్టినేపు హృదయ స్ఫురించన గూడ ఆపుకోగలిగేవాడు. సం॥1910లో అనగా తన 21వ సం॥లో ఒకేరాతి అతనికి మూడు స్వప్న దర్శనాలయ్యాయి.

రెండవదానిలో శ్రీమన్నారాయణుడు అతనికి సాయిని చూపి, ఆయననే ఆశ్రయించమని చెప్పాడు, మూడవదానిలో అతడు శిలాండ్రీ దల్చించాడు. అటు తర్వాత కొంతకాలానికంతడు శిలాండ్రీ దల్చించాడు. ఆ వివరం అతడిలా చెప్పాడు :

“నేను మొదట బాబాను మళీదులో దల్చించడానికి వెళ్ళినపుడు ఆయన చెంతన యితరులెందరో వున్నారు. నేను వెళ్ళి సాష్టాంగపడి వారి పాదాలపై నాతల వుంచాను. ఆయన, ‘ఏమిటి, మానవష్టి పూజిస్తావా?’ అన్నారు. వెంటనే నేను కొంచెం వెనక్క వెళ్ళి దూరంగా కూర్చున్నాను. ఆ ఎత్తిపొడుపు మాట నా హృదయానికి ఎంతో తీవ్రంగా తగిలించి. నిజమే! నేను కొన్ని ర్ంధాలు చచిని నేటిన భావాలవలన మానవులను పూజించడం తగదని తలవేశాణ్ణి. కనుక నేను వారిని దల్చించినందుకు సాయిబాబా నాకు దెబ్బకొట్టారని తలచాను. ఇప్పుడు నేను ఆ రెండు భావాల మధ్య పడ్డాను. మానవాకృతిని పూజించకూడదన్న నా భావం బలైపోయింది. కాని మరొకవంక నాకు కలిగిన దర్శనాల దృష్ట్యా నేనాశించినట్లు ఆయన నన్ను శిష్యుడిగా అంగీకిలంచలేదు. నేను ఖన్నుడనై అలాగే కొన్ని గంటలు కూర్చుండిపోయాను. అటు తర్వాత మళీదు నేలపై కూర్చున్న బాబానొక్కరినే బిడిచి అందరూ వెళ్ళిపోయారు. అప్పుడు బాబా నన్ను గూడ వెళ్ళి రాధాకృష్ణ ఆయా యింట బను చేయమని చెప్పారు. నేను అలానే చేసాను.

అది మధ్యాహ్న సమయం. ఆ సమయంలో బాబావద్దుకెవరూ వెళ్ళగూడదని, అలా వారి ఏకాంతానికి అంతర్యాయం కలిగిస్తే శిక్షగా కీడు జరుగుతుందని అందరూ అనుకునేవారు. కాని అప్పటి నా మానసిక స్థితిలో యొట్టి

ప్రమాదం గులంబిన ఆలోచనా నన్నాపలేకపోయింది. నేను శిలిడీ వెళ్లిటప్పుడు పెట్టుకున్న ఒక్క ఆశా తునాతునకలైంది. ఇక భయపడేందుకేమున్నచి? వారు నన్న కొట్టి నా తల పగులగిట్టపచ్చ - కొడితే కొట్టసీ - అనుకుంటూ ఆయనను సమీపించాను. నేనింకా కొన్నిగజాల దూరంలో వుండగానే ఆయన ఆదరంగా తమ దగ్గరకు రఘ్యమి సైగ చేసారు. నేను దైర్యం తెచ్చుకుని వెళ్లి ఆయన పాదాలపై తలవంచాను. ఆయన వెంటనే నన్న కొగలించుకుని తమకు దగ్గరగా కూర్చోమని చెప్పి, “సీవు నా జిడ్డపు. ఇతరులున్నప్పుడు మేము జిడ్డలను దూరంగా వుంచుతాము” అన్నారు. ఉదయం ఆయన నన్న యొందుకు నిరాకరించినట్లు కన్నించారో అర్థమయ్యాక నాపట్ల వాలికున్న గాఢమైన ప్రేమసు తెలుసుకున్న నా హృదయం కలిగిపోయింది. చివరకు వారే నా రక్షకుడు, గురువు, బిక్కా అని గుర్తించాను”.

రాధాకృష్ణ ఆయా రేగేను కన్నబిడ్డ వలె చూచుకునేబి. అతడు శిలిడీలో వున్నంతకాలము ఆయాకి సిత్యము బాబా రెండు రొట్టెలు పంపేవారు. ఆమె సాంగత్యం పలన యితడుగూడ శిలిడీలో తనకాలమంతటినీ సాయిసేవలోను, నామజపంలోనూ గడిపేవాడు. ఆమెవలెనే అతడుగూడా భగవంతుడు ప్రసాదించిన తన మధురమైన కంఠాన్ని భగవంతుని కీర్తనలు పాడుకొనడానికి వినియోగించుకునేవాడు. అతడు తన స్ఫురులనింకా యిలా చెప్పాడు :

“నేనొకసాం శిలిడీ వెళ్లి ఎప్పటి లాగే రాధాకృష్ణ ఆయా యింట వున్నాను. మధ్యాహ్న సమయంలో మశీదులో తామ్చుక్కరే వున్నప్పుడు బాబా నన్న తీసుకురఘ్యమిని మనిషిని పంపారు. తర్వాత ఆ వ్యక్తిని అక్కడినుండి పంపివేసి నన్నెంతగానో ఆదలించారు. నన్న దగ్గరగా కూర్చోబెట్టుకుని, కొగలించుకుని, ‘నా ధనాగారం తాళంవెని సీ చేతిలో వుంచుతున్నాను. నెలకు రూ.5/-/లుగాని, రూ.100/-/లుగాని లేక యింకేదైనాగాని - సీకు యేబికావాలంటే అది అడుగు, యిచ్చేస్తాను’ అన్నారు. వెంటనే అది నాకు ఒక పరీక్ష అని తీచి నేనేమీ అడగదలచలేదు. నాకేబి అవసరమో, మంచిదో బాబాకే తెలుసు. అది ఆయనే నిర్మయించి యివ్వడమో యివ్వకపోవడమో చెయ్యాలి. నేనడగవలసిన పసిలేదు. నేనేమీ అడగడానికి యిష్టపడటం లేదని గమనించి, వారు నా గడ్డం పట్టుకుని ఏదో ఒకటి అడగమని బ్రతిమాలారు.

‘అయితే నేనేదడిగితే అది యిస్తారా?’ అన్నాను. ‘ఆ, యిస్తాను’ అన్నారు. ‘అయితే బాబా, యా జన్మలోనూ, ముందు ముందు రానున్న జన్మలన్నింటిలోనూ మీరు నన్న విడువగూడదు. మీరు నా చెంతనే వుండాలి. ఇదే నాకు కావలసినది’ అన్నాను. ఆయనంతో సంతోషంగా నాపీపు తట్టి, సరే తప్పకుండా. నేనెప్పుడూ సీచెంతనే, సీలోనూ, సీకు వెలుపలూ వుంటాను - సీవెలావున్న, యొం చేస్తున్నాసరే’ అన్నారు. నేను చెప్పలేనంత సంతోషించాను. (అప్పటినుంచి) ఆయనెప్పుడూ నా చెంతనున్నట్లు అనిపిస్తూ వుంటుంది. నా విశ్వాసం ధృవపరచడానికి ఒక్కిక్కప్పుడు వారు రూపంతో గూడా దర్శనమిస్తుంచారు.”

ఒకనాడు రేగే మశీదులో వుండగా ఎవరో భక్తుడు ఎర్రని అరటిపండ్ల తెచ్చి బాబాకు సమర్పించాడు. అవంటే రేగే కెంతో యిష్టం. వాటిలో కొన్ని బాబా తనకు యిస్తారని అతడాశించాడు. వెంటనే బాబా అతనికేసి చూచి ఒక పండు తీసుకుని ఒలిచి పండంతా ఇతర భక్తులకు పంచి, పైతొక్కు మాత్రం రేగేకిచ్చి తినమన్నారు. అతడెలాగో అది తినేశాడు. తర్వాత బాబా రెండవపండు, మూడవపండు గూడతీసుకుని అలాగే చేశారు. చివరకు నాలావపండు చేతిలోకి తీసుకుని అతనికేసి చూసి, “నేను సీకేమీ యివ్వలేదా?” అని ఆ పండు వలచి, కొంచెం తాము కొరుక్కుని అదెంతో బాగుందన్నారు. తర్వాత భాగం అతని నోటికంబించి, కొరుక్కిమన్నారు. మళ్ళీ తానొక్క ముక్క కొరుక్కుని, అతనికొకముక్క కొలికిస్తూ అలా పండంతా పూర్తిచేసారు. ఈ లీల గులంబి ఆలోచిస్తే, ఎంతో విలువైన ఆధ్యాత్మికూత్తాలు తెలుస్తాయి. మొదట ఆ పండ్లను చూడగానే రేగేకు జిహ్వాచాపల్యం కలిగింది. పండురూపం చూడడంవలన, తానిబివరకు ఆ పండు తినిన అనుభవం గుర్తురావడం వలన కలిగిన జిహ్వాచాపల్యం వలన బాబా ప్రసాదమన్న భావమే అతనికి స్పృహితించకుండాపోయింది. అది ఒక బలహినత అన్న గుర్తింపు గూడ అతనికి కలుగలేదు. నామరూపాలవల్ల కలిగిన లొకిక సుఖభూంతి విడుస్తేగాని - బాబా పరిభాషలో చెప్పాలంటే ‘ఖదు’ సమర్పిస్తేగాని - గురుక్కపలభించదు. బాగా ఆలోచించి, నామరూపాత్మకమైన ఇంటియివిషయాలు నిజంగా సుఖముయములుగావసి మొదట ముమ్మక్కువు తెలుసుకోవాలి. అప్పుడుగాని విషయాలపట్ల వైరాగ్యం కలుగదు. కాని అందుకు తగిన జీవితానుభవం సద్గురుక్కప వల్లనే కల్గుతుంది. అందుకే

సాయి అతనిని భ్రమింపజేసిన అరటితొక్కను మాత్రమే అతనికిచ్చారు - ఒకసాలగాదు, ముమ్మారు. నిజమైన ఆత్మసుఖం ఇంద్రియ విషయాలమాటున దాగిపుంటుంది. సద్గురువు దానినే అనుభవిస్తుంటారు. అటువంటి గురువు, విశ్వాసము, ఓరిమిలతో తమను శరణ పొంది, మొదట తాము ప్రసాదించిన కలిన పరీక్షలను విశ్వాసంతో హృదయపూర్వకంగా స్థీకరించిన సచ్చిఫ్యునికి మాత్రమే ప్రసాదిస్తారు. దానిని అరటిపండు ఒలిచినట్లు అత్యంత సులభంగా బహిర్గతంచేసి నోటికి అందిస్తారు. ఆ స్థితిలో గురు- శిష్యులకు అభేదం సిద్ధిస్తుంది. దానిని తెల్పుడానికి ఆ గురుశిష్యులిద్దరూ చెరొకముక్కా కొరుక్కుంటూ ఆరగిస్తారు - ధర్మశాస్త్ర ప్రకారం యుక్తవయస్కమైన కొడుకుతో తండ్రిగూడ మిత్రునివలె వ్యవహారించినట్లు; ప్రియురాలిపట్ల ప్రియుడు అభేదంతో ప్రవర్తించినట్లు. కాని మోక్షంకోసం గాకుండా కేవలం లోకిక సుఖాలకోసము, లోకికమైన కష్టాలు తొలగించుకోడానికి మాత్రమే సద్గురువును, భగవంతుణ్ణి ఆశ్రయించేవారికి ఆ దైవం సులభంగా వారు కోలినది ప్రసాదిస్తారు. దానిని తెల్పుడానికి సాయిగూడ యితర భక్తులందలికీ వెంటనే అరటిపండ్లు పంచారు. ఈ సత్యాన్ని ఒక ముస్లిం మహోత్సవు (సూఫీ) ఎంతో చమత్కారంగా యిలా చెప్పాడు; “ఇచ్చగానికి, చుట్టం చూపుగా వచ్చిపోయేవారికి వారు కోలినది వెంటనే యిచ్చి పంపివేస్తాము. ఆప్మలైనమిత్రులకు మాత్రం సాధ్యమయినంత జాప్యంచేస్తూ వారిని వీలయినంత ఎక్కువనేపు మన చెంత నుంచుకోజూస్తాము. అంతకంటేగూడ, మనను ప్రేమ విశ్వాసాలతో ఆశ్రయించుకొన్న జిడ్డులకు చిరకాలం విద్య, క్రమరీక్షణ యిచ్చి చివరికప్పుడో మన ఆస్తిపాస్తులు యావత్తూ వారికిచ్చివేస్తాము”. అలానే భగవంతుడు మరియు సద్గురువు గూడ కేవలం లోకికమైన భక్తులను సాధ్యమయినంత త్వరగా వదిలించుకోవడానికి వారు కోలిన లోకిక సుఖాలు వెంటనే ప్రసాదిస్తారు; కేవలం జ్ఞానం కోలిన ఆత్మీయుల నుండి లోకికమైన సంపదలన్నీ తీసివేసుకొని, తమపై ఆధారపడి, తమ సేవలోనే జీవించేలా చేసి, చివరికప్పుడో వాళ్ళను సంపూర్ణంగా అనుర్ధిస్తారు. లోకంలో చూచేవారందలికి అట్టి సద్గురుణ్ణి సద్గురువు కట్టాక్షింపకపోగా ఎన్నో కష్టాలు పెట్టినట్లుగూడా తోస్తుంది. ఆ సమయంలో ఆ భక్తుడు గూడ అలానే తలచవచ్చు.

కాని అసలు విషయం సద్గురువుకు తెలుసు. ఓరిమితో తనను నమ్మి సేవించినవారికి ఉత్తమోత్తమమైన శాశ్వత శేయస్సు చేకూరుస్తామన్న వాగ్దానమెన్నటికీ వమ్ముచేయరు. ఈ విషయంపై సద్గురువునికి పూర్ణమైన విశ్వాసం వుండాలి. అట్టివాడే సద్గురువు. తాత్కాలికంగా అతనికిగూడ సద్గురువు ఇతరులను అనుర్ధిసించడం లేదని ఆ సమయంలో తోస్తుందని తెల్పుడానికి బాబా, “నేను నీకేమీ ఇప్పలేదా?” అని ప్రశ్నించారు. మిగిలిన భక్తులందలికీ లభించినవి మేలయిన అరటిపండ్లు మాత్రమే - వాటిని ప్రసాదించినది సద్గురువే గావమ్మగాక! కాని భక్తివిశ్వాసాలతో, అచంచలమైన ప్రేమతో ఆయనేమి ప్రసాదించినా సంతోషంగా తీసుకున్న రేగేకు మాత్రం సాయి ప్రసాదం లభించింది. అంతేకాదు, ఆ సద్గురువు ‘ఉచ్చిష్టం’ ఆయన తినగా మిగిలినది! లభించినది! బాబా తాముగా తమ ఉచ్చిష్టం భక్తునికి ప్రసాదించిన సందర్భము ఇంకొకటి లేదు. ఆ ప్రసాదం ఎంత పవిత్రమైనది? ఆ సద్గురువుడు కొలికి తినిన తర్వాత గూడ ఆయన తిలిగి ప్రీతితో తినదిగినది. తలి ఎంగిలి జిడ్డుకు మధురం. జిడ్డు ఎంగిలి తలికి ప్రీతి, తన రక్త మాంసాల రూపమే తన జిడ్డు అన్న భావమే ఆ ప్రీతికర్చం. అట్టి ప్రేమ సాయి నుండి రేగే పొందాడు. అందుకే తరువాత ఒక గురుపూర్ణమనాడు భక్తులందరూ బాబాకు పూలమాలలు వేస్తుంటే, తానేమీ తేసందుకు రేగే నొచ్చుకుంటుంటే, బాబా ఆ మాలలన్నీ చూపుతూ, “ఇవస్తీ నీవే” అన్నారు. అంటే అందరూ వేసిన మాలలు కలిసి అతని హృదయంలో ఆయన పట్ల గల మాయని ప్రేమ అనే మాలకు సిలతూగుతాయని వారి భావం. సాయి తమ గురువుకు బాహ్యమైన పూలమాలలు ఎన్నిమార్లు వేసారు గనుక! సం||1916లో రేగే ఎవరూ చూడకుండా వారి ఆసనం క్రిందకు నెట్టి విడిచిన మస్లిన్ గుడ్డను బయటకు తీయించి, “ఇది నాచి, ఇది తిలిగిప్పును” అంటూ బాబా దానిని తమ భుజాల పై కప్పుకుంటూ రేగేకేసి చూసి, “ఇది నేను కప్పుకుంటే బాగుంచికదూ!” అన్నారు. రేగేవంటి భక్తుని ప్రేమ అతని హృదయంలో నిష్ట అచంచలమైన భక్తి, ఓరిమిల రూపంలో గుప్తంగా వుంటుంది (సాయి కూర్చున్న ఆసనం క్రింద మస్లిన్ గుడ్డ పునుట్లు). భర్తపట్ల గల ప్రేమను పతివ్రత ఎన్నడూ లోకానికి ప్రకటించుకోదు. అలా ప్రకటించేబి వేశ్య మాత్రమే. అంతటి ప్రియుడు తనపట్ల సంప్రీతుడయ్యడని లోకానికి గర్వంగా చాటుకుంటుంది. వేశ్యకు లోకం యొక్క

మెప్పు ముఖ్యం, కాని ప్రియులిపై తనకున్న ప్రేమగాదు. కాని గుప్తమైన పతివ్రత యొక్క ప్రేమయే నిజమైన ఆభరణం.

ఇట్టి ప్రేమకు ఫలితమేమిటి?

అతని నిష్ఠ సబూరీలకు ఫలితం ఆయన తమ సర్వస్వమూ అతని ముందుంచడమే. బాబా నుండి ప్రేమపూర్వకమైన ఆలింగనం పొందే మహిళాగ్యం గూడ యితనికొక్కడికే దక్కిందని చెప్పివచ్చు. అట్టి పరిశ్రమలే మనకు కల్గితే మనం బాబాను ఏమి కోరేవాళ్ళమో ఆలోచించుకున్నాక యటు పై చదవండి. అతడేమీ కోరలేదు. తనకేబి శేయస్కరమో తనకంటే ఆయనకే బాగా తెలుసునని అతడి విశ్వాసం. కాని బాబా అతడికేమైనా ప్రసాదించాలని తమకు ఆత్మతగా వున్నదని చెప్పి, ఏదైనా కోరుకోమని చెప్పి అతని గడ్డం పట్టుకుని బృతిమాలారు. నిష్ఠల్యమైన ప్రేమే సరైన మార్గం చూపుతుంది. అతడు, “ఈ జన్మలో కాని లేక యింకా జన్మలుంటే వాటన్నింటిలోనూ మీరు నానుండి దూరమవగూడదు. మీరెల్లప్పుడూ నాతోసే పుండాలి” అన్నాడు. నేనైతే, “నన్న మీ అంతటి గురువును చేయండి” అని కోరేవాళ్లే. “అందుకు ఇంకెంతో నిష్ఠ, సబూరీ పుండాలి” అని బాబా చెప్పడంతో అంతటి అవకాశం చేజాలపోయేదే. కాని రేగే కోరేదానికి సాయి ఎంతగానో సంతోషించి, భుజంతటి, “సరే, నీవెక్కడున్న సీలోను, సీ చుట్టూను ఎప్పుడూ నేనే పుంటాను” అన్నారు. అదే ఆయన అతడికి ప్రసాదించిన శాశ్వతమైన ఆలింగనం. బాబా సమాధి చెందాక గూడ అతటికట్టి అనుభవం స్థిరంగా నిలిచిపోవడమే విశేషం. సాయికి వారి గురువిచ్చిన ఆశీర్వచనంగూడ యిదే, అటి గుర్తుంచుకొనడమే.

సాయి తమను అంతగా ఆత్మయించుకున్న రేగే హృదయాన్నిసుర్యబంధాల నుండి రక్షించుకుంటూ వచ్చారు. సంిల్లింపులు ఆయన దర్శనానికి శిలింపి వెళ్ళారు. బాబా అతనిని చూడగానే, “నా ప్రసాదమొకటి మీ వద్దకొచ్చించి” అన్నారు. ఆయన చెప్పినది తనకు కల్గనున్న జిడ్డ గులంచేనని రేగేకు అర్థమయించి; అప్పడు అతని భార్య గర్భపతి. తర్వాత కొంత కాలానికి అతని భార్య ప్రసవించాక, జిడ్డను బాబా దర్శనానికి తీసుకు వెళ్ళారు. సాయి ఆ జిడ్డను ముద్దాడి రేగేను, “యా జిడ్డ సీవాడా లేక నావాడా?” అని అడిగారు. “మీ వాడే” అన్నాడు రేగే.

‘అయితే నావాడుగా పీడిని మీకు అప్పగిస్తున్నాను, అలానే చూచుకో’ అన్నారు బాబా. వారి భావమేమో ఎవరికీ అర్థం కాలేదు. ఒకటిన్నర సంాల తర్వాత ఆ జిడ్డకు న్యమోనియో వచ్చింది. అతనికి చికిత్స చేసిన వైద్యులు, ప్రమాదం తప్పి రోగి కోల్చాంటున్నాడని తలుస్తాన్న సమయంలో అకస్మాత్తుగా జిడ్డకు ప్రమాదించసాగింది. రేగే వెంటనే అతట్టి పూజ గదిలోకి తీసుకువెళ్ళి, బాబా పటం ముందు కూర్చొని, “బాబా, యాజిడ్డ మీవాడు. కనుక జిడ్డను తీసుకుని మీలో అతడికి ఆత్మశాంతిని ప్రసాదించండి. స్వాలంగా యితడు జన్మించడానికి నిమిత్తమాత్రుడైనందుకు అతడి కర్మను నేను తీసుకుంటాను” అని ప్రార్థించాడు. తర్వాత రేగే ఆ జిడ్డ తలపై తన చేయి పెట్టగానే, ఆ జిడ్డ ఎంతో ఆనందంగా చిరునవ్వోలికించాడు. తక్షణమే అతని మాడు బుసగొట్టిన శబ్దంతో లోపలికి పీల్చుకుపశియనట్లయి అతడు ప్రాణం విడిచాడు. అంటే అతడు మహాయోగివలె తన బ్రహ్మరంద్రంగుండా ప్రాణం విడిచాడన్న మాట. భార్య, జిడ్డలు, ధనములపై మోహస్ని జయించడమంటే యిదే. కొళ్ళి నెలల తర్వాత రేగే శిలింపి వెళ్ళినపుడు బాబా అతనిని చూపి, ఒక భక్తునితో, “ఇతడెవరు? ఎక్కడుంటాడు?” అన్నారు. ఆ భక్తుడు, “ఇతడు రేగే, ఇండోర్ లో వుంటాడు” అన్నాడు. బాబా, “కాదు, నువ్వు చెప్పింది సలిగాదు. అతడెప్పుడూ యొక్క వుంటాడు. నేనెప్పుడూ యితని చెంతనే వుంటాను” అని మళ్ళీ, “ఇతనికి జిడ్డలెవరైనా వున్నారా?” అన్నారు. అచటి భక్తులు, “లేరు బాబా, అతనికున్న ఒక్క జిడ్డ యిటీపలే చనిపోయాడు” అన్నారు. వెంటనే బాబా, “చనిపోవడమా! కాదు కాదు. ఏం జిలగిందో నేను చెబుతాను. ఆ జిడ్డ నావాడు. ఇతడు నా జిడ్డను పెంచడం మాత్రమే జిలగింది. “ఒకరోజితడు, ‘ఈ జిడ్డను శాశ్వతంగా మీవద్దనే వుంచుకోండి, అతని కర్మ నేనుభవిస్తాను’ అన్నాడు. కనుక నేనా జిడ్డను తీసుకుని యొక్క వుంచుకొన్నాను” అంటూ తమ హృదయం కేసి చూపించి, “అతడిక్కడే శాశ్వతంగా వుంటాడు” అన్నారు. అంటే ఆ జిడ్డకు మోక్షమనుర్హించారన్న మాట. ఈలోగా రేగేకు మమకారం చుట్టుకోకుండా జరుగనున్న దానిని తగులీతిన నిగూడంగా పౌచ్చలించారు బాబా.

- సశేషం

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీశ్రీ మాలా ఆనందమంగ

జీవితం మరియు బృధ్దిలు

శేషులు శేషులు

శ్రీ భోలానాథ్ గారు అమ్మలో, “ఏమిటి ఇదంతా? నువ్వు అనలు ఏమి చేస్తున్నావో ఆలోచించావా? రాత్రింబగళ్ల భక్తులతోనే గడపడం ఎంతవరకు సమంజసం?” అన్నారు.

అమ్మ నవ్వుతూ శ్రీ భోలానాథ్ గాలతో, “చూడండి నేను చేపేచి జార్త్తగా వినండి. మీరు ఒకసారి గతాన్ని స్వరణకు తెచ్చుకోండి. మొదట్లో నేను యెలా వుండేదాన్నో గుర్తుందా? నేను మీ ఇంట్లో ఒక మూల పడి వుండేదాన్ని. మీ అనుమతి లేకుండా యెక్కడికీ వెళ్లేదాన్ని కాదు. ఆ పరిస్థితులలో మీరే కదా నన్ను అందలి యెదుటకు వెళ్లమనీ, వారి మాట్లాడుమనీ బలవంత పెట్టారు? భక్తుల కోఱక మేరకు వారితో ధర్మసంబంధమైన సందేహాలు తీర్చమనీ, ఆధ్యాత్మిక చర్చలు జరపవలసిందనీ ఆదేశించారు? భక్తులకు కర్తవ్యభేద చేయమని ఆజ్ఞాపించారు. మీ కోఱక ప్రకారమే మీరు చెప్పినట్లు చేస్తున్నాను. ఇందులో నాకై నేను చేసింది ఏమున్నది?” అన్నారు.

“నువ్వు చెప్పింది నిజమే! కానీ యింతగా కుటుంబం, యిల్లు పట్టించుకోకుండా రోజింతా భక్తులతో గడిపితే యక మా పరిస్థితి ఏమిటి?” అన్నారు శ్రీ భోలానాథ్ గారు.

“మీ ఆజ్ఞ ప్రకారం నేను అందలి మధ్యకు వచ్చాను. ఇక యిప్పుడు అందలి దాన్నానెనాను. పరిస్థితి యింతవరకు వచ్చిన తరువాత మీరు మళ్ళీ యిలా మాట్లాడటం వలన ప్రయోజనం యేముంటుంది” అని బదులిచ్చారు అమ్మ.

మరల చిన్నగా నవ్వి, “మీ చేతిలోని కుండలో నీరు పున్నది. మీరే దానిని నేలపై పారబోసుకున్నారు. ఇప్పుడు మళ్ళీ ఆ నీళ్లను ప్రోగుచేసుకొని కుండలో పాశసుకుండా మనుకుంటే వీలవుతుందా? అలా చేయ ప్రయత్నించినా మట్టితో కలుషితమైన నీరు మాత్రమే దొరుకుతుంది” అన్నారు.

అప్పును మలి! శ్రీ ఆనందమయి మాత చెప్పినట్లు యిప్పుడు ఆమె అందలివారైనారు. స్త్రీ రూపంలో బిగివచ్చిన ఆ దివ్యశక్తి భక్తజనులకు

తన మాతృప్రేమను పంచారు. అమ్మలోని ఈ మాతృప్రేమ గులించి గతంలో జిగిన సంఘటన ఒకటి ప్రస్తావించుకొందాము.

అమ్మ వివాహమైన కొత్త రోజులలో శ్రీ భోలానాథ్ గారు మొదట పాశలీసు డిపార్ట్మెంటులో ఉద్దీపిం చేశారు. ఆ తర్వాత కొన్నాళకు ఆ ఉద్దీపిం మానివేసి డాకా నవాబుగాల ఆధ్వర్యంలో ఉన్న ప్రాంతంలో అప్పగాం అనే జోలలో సర్వే డిపార్ట్మెంటులో ఉద్దీపిగా నియమింపబడ్డారు. అప్ప ర్మామంలో అమ్మ పారుగింట్లో

వన్న జయశంకర్ సేన్ అనే అతని భావమలిబి హరకుమార్ రాయ్ అనే యువకుడుండేవాడు. అతనికి అప్పుడప్పుడు మతస్థితిం తప్పుతుండేది. అందువలన అతడు కొన్నాళ్ల వుద్దీగం మానివేసి తన ఆక్షాలింట్లో వున్నాడు. ఆ సమయంలో అతడు పారుగింట్లో వన్న శ్రీ ఆనందమయి మాతను చూడగానే ఆమెలో అతనికి చనిపోయిన తన తల్లి కనిపించడంతో ఆమెను ‘అమ్మా’ అని పిలువసాగాడు. ప్రతిరోజు శుదయం, సాయంత్రం అమ్మాయించి వచ్చేవాడు.

ఇంటి పనులలో, బజారు పనులలో సహాయపడతానని, పనులు చెప్పమని అమ్మను ప్రాధేయపడేవాడు. అప్పుడు అమ్మ వయసు 18నుండి. ఇరుగుపారుగు వాలికి అతడు ఆ విధంగా ప్రతిరోజు అమ్మ యింటికి రావడం నచ్చేది కాదు. అమ్మ కూడా అతని యెదుటకు వచ్చే వారే కాదు. అతనితో మాట్లాడేవారు కాదు. “అమ్మా సీ బిడ్డ ముందు సీకు సిగ్గు ఏమిటమ్మా? నాతో మాట్లాడండి” అంటూ యెంత వేడుకున్న అమ్మ అతనితో ఒక్క మాట కూడా మాట్లాడేవారు కాదు. అమ్మ భోజన సమయంలో వచ్చి తనకు ఒక ముద్ద ప్రసాదం పెట్టమని బ్రతిమాలేవాడు. శ్రీ బోలానాథ్ గాలితో కూడా అమ్మ చేతి ప్రసాదం తినాలని వున్నదని తనతో మాట్లాడపలసించిగా, తనకు ప్రసాదం పెట్టమని చెప్పివలసించిగా అమ్మకి చెప్పమని అడిగేవాడు. ఒకసారి శ్రీ బోలానాథ్ గాలి ఆజ్ఞ మేరకు అమ్మ ఒకే ఒక ముద్ద అతనికి ప్రసాదం యిచ్చారు. కానీ అతనితో అమ్మ మాట్లాడనే లేదు. “అమ్మ కసీసం రాయిని వేడుకున్న

పలుకుతుందేమో కానీ, సీ మనసు మాత్రం కరగటం లేదు. నువ్వు నాతో మాట్లాడవు. నేనేం చేయను? నువ్వు మామూలు స్త్రీవి కాదు. చాలా గొప్ప దానివి. ఈనాడు నేను ఒక్కడినే నిన్ను ‘అమ్మా’ అని పిలుస్తున్నాను. కానీ రాబోయే రీజులతో ఎందరో నిన్ను అమ్మ అని పిలుస్తారు” అనేవాడు హరకుమార్. ఆ తర్వాత కొన్నాళ్లకు హరకుమార్ ఉద్దీగం నిమిత్తం మరొక పూరు వెళ్లిపోయాడు. ఆనాడు హరకుమార్ చెప్పిన భవిష్యవాణి నిజమైంది. కానీ హరకుమార్ మాత్రం తిలిగి ఎన్నడూ అమ్మ జీవితంలో తటస్థపడటం జరగలేదు.

ఆ తర్వాత 1917వ సం॥లో శ్రీ భోలానాథ్ గాలికి అష్ట్రోమం నుండి బాజిత్తువ్వర్ కు బబిలీ అయింది. బాజిత్ పూర్ లో అమ్మ పారుగింటి జానకీబాబు భార్య ఉపను అమ్మ ‘ఉపా టిటి’ అని పిలిచేవారు. ఉపకు అమ్మపై యెంతో అభమానం యేర్పడడంతో ప్రతిరోజు అమ్మ వద్దకు వచ్చి కొంచెనేపు అమ్మతో మాట్లాడి వెళుతుండేది. ఆ రీజులతోనే అమ్మ యెక్కువగా సమాధి స్థితిలో భాహ్యస్ఫుతి కోల్పితుండేవారు. ఒకిక్కుసారి అమ్మ ప్రమేయం లేకుండానే శలీరంలో రకరకాల యోగాసనాలు, యోగముద్రలు వస్తుండేవి. ఇరుగుపారుగువారు యిదంతా గమనించి, అమ్మకు యే దయ్యమో భూతమో ఆపహించిందనుకునేవారు. ఉప అత్తగారు కూడా అలాగే భావించి ఉపను అమ్మ వద్దకు వెళ్లవద్దని వారించేబి. అయితే అవస్త్ర దేవిముద్రలని, యోగక్రియలని ఉప నమ్మకం. అత్తగాలి కళ్ళగపి యెలాగో

ఉప అమ్మ వద్దకు వచ్చేది. క్రమంగా ఉపకు అమ్మపై భక్తి భావం పెటిగెంచి. ఒకసారి ఆమె కుమారునికి జ్యరం వచ్చింది. ఉప ఆ జిడ్డను అమ్మ వద్దకు తీసుకువచ్చి “అమ్మా సీ చేతి స్పృహతో నా బిడ్డ జ్యరం తగ్గుతుందని నాకు అనిపిస్తున్నది. ఒకసారి హింది తాకి ఆశీర్వదించమా” అని ప్రార్థించింది. అమ్మ ఆ పిల్లవాడిని యెత్తుకొని తలపై చేయిపెట్టి ఆశీర్వదించగానే జ్యరం తగ్గిపోయింది. పిల్లవాడు ఆరోగ్యపంతుడవడంతో ఉప ఆనందానికి అవధులు లేవు. ఉప తరచు ఆనందమయి మాతతో యిలా అనేది: “అమ్మా, నాకు నువ్వు స్నేహితురాలుగా అనిపించటం లేదు. నీపై నాకు మాతృభావం కలుగుతున్నది. నేను నిన్ను ‘అమ్మా’ అని పిలుస్తాను”. ఆ మాటకు అమ్మ అలోకికంగా నవ్వుతూ, “నువ్వు ఒక్కదానివే కాదు, చాలామంది ఈ శలీరాన్ని ‘అమ్మా’ అని పిలుస్తారు” అన్నారు. అమ్మ శ్రీ భోలానాథ్ గాలితో ‘నేను అందల దానన్నెనాను’ అన్నమాట సత్యమై నిలిచింది. కాలాంతరంలో అమ్మ అందలకీ మాతృమూలియై అందలివారైనారు.

ఇక కాశీలో అమ్మ ఒక ప్రభంజనమే సృష్టించారు. కుంజమోహనగాలి ఇంటి పలిసరాలస్తే ఒక తిరునాళ్ల ఉత్సవాలను తలపించాయి. కుంజమోహన్ గాలి ఇంటి మూడు అంతస్తుల భవనం భక్తులతో ప్రతిరోజు రాత్రింబగళ్ల నిండిపోయేబి. అలా కొంతకాలం గడిచిన తర్వాత అమ్మ తిరుగు ప్రయాణం నిశ్శయమైంది. ఆ విషయం నిన్న కుంజమోహన్ గాలి భార్య అమ్మను వంట ఇంట్లో నా ఎదురుగా కూర్చోబెట్టుకొని

పసిపిల్లకు తినిపించినట్లుగా భోజనం తినిపించాలని అనుకున్నాను. ఈ జన సందీహంతో నాకు ఆ అవకాశం రాలేదు' అని బాధపడింది. గురువైయ ద్వారా ఈ విషయం తెలుసుకున్న అమ్మ, "నేను ఆమె కోఱక తప్పక తీరుస్తాను" అంటూ ఒకరోజు తనకై తానే నేరుగా పంట ఇంట్లోకి వెళ్లి కుంజమోహన్ గాలి భార్యతో, "వచ్చాను. త్వరగా తినిపించహ" అన్నారు. ఆమె ఆనందానికి అవధులు లేవు. ఆమె అమ్మకు తృప్తిగా భోజనం తినిపించి, "అమ్మ, ఇదంతా మా పూర్వీకుల పుణ్యం. వారేమి తపస్సు చేసుకున్నారో గాని మా కుటుంబానికి మీ దివ్యసాన్నిధ్యంలో గడిపే అవకాశం లభించింది" అన్నది. అమ్మ "అప్పును 14 తరాలముందు కుంజమోహన్ గారు, శ్రీ భోలానాథ్ గారు సహాదరులవుతారు" అన్నారు. అమ్మ మాటలకు వారు యొంతో ఆనందించారు. అమ్మ శ్రీ భోలానాథ్ గాలి గులించి, "పీరు యేడు తరాల తర్వాత సిద్ధపురుషులవుతారు" అన్నారు. ఆ మరుసటి రోజు అమ్మ కలకత్తూ పయనమైనారు.

కలకత్తాలో అమ్మ చారుఫోవ్ అనే భక్తుని ఇంటిలో విడిబి చేశారు. ఛాకా నుండి అమ్మ దర్శనార్థం రాయ్ బహాదూర్ గారు, ఆయన భార్య కలకత్తూ వచ్చారు. రాయి బహాదూర్ గారు నాస్తికుడు కాకపోయినా ఆయనలో దైవచింతన యేమాత్రం పుండేబి కాదు. కానీ ఆనందమయి అమ్మ దర్శనంతో ఆయన వైఖలిలో పూర్తిగా మార్పి వచ్చింది ఒకరోజు ఆయన అమ్మ అనుమతితో అమ్మకు పండ్లు, మిలాయిలు స్ఫ్రహస్తాలతో తినిపించడం జిలగించి. ఆ రోజు

అమ్మ అతనితో "ఇకనుండి నువ్వు యే పదార్థాన్ని తిన్న ముందుగా దైవానికి నివేచించి, ఆ తర్వాత తిను" అన్నారు. అంతేకాదు ఆయనను అమ్మ నిరంతర దైవసంకీర్తనలో కాలం గడపవలసించిగా ఆదేశించారు. ఈ విధంగా అమ్మ ఆదేశంతో ఆయన తన జీవిత చివరి రోజులలో పూర్తి దైవచింతనలో గడిపే భాగ్యాన్ని పాందారు. అమ్మ ఆదేశాలను తు.చ. తప్పక పొటీంచి ఆధ్యాత్మిక పున్నతిని పాందారు.

M.B.B.S. పాసై కొత్తగా వైద్యవృత్తిలో ప్రవేశించిన కాళిదాసు అనే యువకుడు ప్రతిరోజు అమ్మను దల్చించేవాడు. ఎప్పటి వలనే ఒకరోజు కాళిదాసు తన మిత్రులతో కలసి అమ్మ దర్శనార్థం వచ్చాడు.

అమ్మ అతనిని "బండిమీద వచ్చావా?" అని అడిగారు.

"లేదమ్మా! నడిచే వచ్చానమ్మా!" అన్నాడు కాళిదాసు.

"మీ ఇల్లు చాలా దూరం కదా. బండిమీద రాకపోయావా" అన్నారు అమ్మ.

కాళిదాసు "అమ్మ, నా ఉండేశం యేమిటంటే భగవంతుడు ప్రతి ఒక్కరికి కాళ్లు యిచ్చించి నడవడానికి కదా. నడవగలిగిన ఆరోగ్యవంతులు వాహనం పుపయోగించకుండా వుండటమే ధర్మమని నాకు అనిపిస్తుంది. నడవలేని వృద్ధులు, రోగులు, వికలాంగులు వాహనం పుపయోగించవచ్చు. కానీ నా పంటి యువకులకు, ఆరోగ్యవంతులకు వాహనం యేందుకు? వారు నడవగలరు కదా! అలా నడవగలిగి వుండి కూడా గుళ్లపు బండిషై రావటం

వలన మన భారాన్ని అవ్యాయంగా గుళ్లంపై వేసి, మనం నుఖంగా కూర్చుని దానిని బాధ పెట్టడం పాపం కదా, అమ్మ. అందుకే నేనెప్పుడూ వాహనం పుపయోగించను. ఎంత దూరమైనా నడిచే వెళ్తాను" అన్నాడు.

శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ అతని మాటలకు నవ్వుతూ "ఇందులో పాపం ఏముంది? ప్రతి జీవి జన్మనెత్తటం అనేబి కర్మక్షయం చేసుకొనటానికి. అది మనిషైనా, జంతువైనా సరే. సమస్త జీవులు వాలి వాలి ప్రారబ్ధానుసారం జన్మలు పాందటం జరుగుతుంది. వాలి వాలి కర్మలను అనుసరించి వాలి జీవనం సాగుతుంది. జన్మంతుంలో కర్మక్షయం జిలగి ఆ జీవి ఆ శరీరాన్ని విడిచిపెట్టడం జరుగుతుంది. నువ్వు నీ పూర్వకర్మ ననుసరించి మానవజన్మను పాందావు. వైద్యవృత్తితో రోగులకు సేవ చేస్తూ నీ కర్మక్షయం చేసుకుంటున్నావు. కానీ ఆ గుళ్లం వైద్యవిద్య నేర్చుకుని ప్రజాసేవ చేయలేదు కదా! అది బండి లాగి నుఖంగా ప్రయాణం చేయటానికి మనుషులకు సహాయపడుతూ ఆ విధంగా కర్మక్షయం చేసుకుంటుంది. అలాగే మనిషికి జంతువులకు లేని మానసిక జ్ఞానసంపద, తెలివితేటలు భగవంతుడు ప్రసాదించాడు. ఆ జ్ఞానంతోనే నువ్వు వైద్యవిద్య నేర్చుకొగలిగావు. ఆ విధంగా రోగపీడితులైన వాలిని నువ్వు రక్కిస్తూ కర్మక్షయం చేసుకొగలవు. కాళినడకతో వైద్యశాలకు గాని మరక్కడికైనా గాని నువ్వు ప్రయాణించడానికి వెచ్చించే సమయాన్ని, శ్రమను సీకు చేత్తైన వైద్యవిద్యతో ప్రజాసేవ చేసి కర్మ క్లాజనం చేసుకొనడం మంచికి కదా! గుళ్లాన్ని బాధ పెట్టడం అని నువ్వు

సోమిజాబా మాసపత్రిక

చెబుతున్నావు. కానీ నీవు నడవడానికి పట్టే శ్రమ, సమయం వెళ్లించి రోగులను బాధా విముక్తుల్ని చేయటం ఎంత అవసరమో ఆలోచించు. అంతేకాదు గుఱ్ఱం బండిపై ప్రయాణం చేయటం పలన దాని కర్మక్షయానికి నువ్వు తోడ్పడినవాడవే అపుతూ గాని మరొకటి కాదు. ఎవరు చేయవలసిన పనిని వారు చేయటం మంచిబి” అన్నారు.

శ్రీ ఆనందమయి మాత కొన్నాళ్ళ తర్వాత కలకత్తా నుండి డాకా తిలిగివచ్చారు. కొన్నాళ్లకు కాళీమాత విగ్రహాన్ని సిద్ధేశ్వరులో నిర్మింపబడిన గబిలో ఒక చెక్కతో అలమర చేయించి, దానిలో ప్రతిష్టించారు. పూజాచికములన్నీ అక్కడే యథావిధిగా నిర్వహింపసాగారు. సమీపంలోని రావిచెట్టు కీంద యజ్ఞాగ్ని స్థాపించి హరోమాచికములు జరుపసాగారు. కులదా దాదా నిత్యమూ హావనము, శివపూజ, దుర్గా సప్తశతి పరన చేసేవాడు. కులదా దాదా అమ్మకు గొప్ప భక్తుడు. తన భారములన్నీ అమ్మపై వేసి అమ్మనే తన సర్వస్వంగా భావించి నిరంతర అమ్మ స్నేరణలోనే కాలం గడిపేవాడు.

అమ్మ కాళీ నుండి డాకా కు తిలిగి వచ్చిన తరువాత కొన్నాళ్లకు మరల సిద్ధేశ్వరి ఆశ్రమానికి వచ్చారు అక్కడ అమ్మ 6 - 7 నెలలు పున్నారు. సిద్ధేశ్వరులో అమ్మ భోలానాథ్ గాలితో అక్కడ పున్న చిన్న గబిలో ఏకాంతంలో సాధన కొనసాగించవలసిందిగా ఆదేశించారు. అలా ఆయన ఆ గబిలో సాధన కొనసాగిస్తున్న సమయంలో ఒకరోజు ధ్యానంలో శిరస్సులేని కాళీమాత ఆయనకు

దర్శనం యిచ్చారు. ఆ విషయాన్ని విన్న అమ్మ తారాపీర్ అనే క్షేత్రానికి వెళ్లి అక్కడ కొంతకాలం సాధన చేయవలసిందిగా చెప్పటంతో అమ్మ ఆదేశంతో ఆయన తారాపీర్ వెళ్లారు. అ క్షేత్రంలో తారాదేవి అని పిలవబడే కాళీమాత విగ్రహం పుంటుంది. ఆ దేవి శిరస్సును ప్రతి రాత్రి విగ్రహం నుండి వేరుచేసి వేరింక చోట భద్రపరుస్తారు రాత్రంతా శిరస్సులేని విగ్రహమే గుడిలో పుంటుంది. మరునాటి ఉదయం గుడిలోని విగ్రహసికి స్థానసేవలు పాలాజీపేకాలు జరిపిన అనంతరం తిలిగి శిరస్సును అలంకరించి పూజలు చేస్తారు. ఈ విషయంలో ఆశ్వస్త్రయేమంటే ఇంతకుముందు ఎన్నడూ అమ్మ తారాపీర్ కు వెళ్లటం జరగలేదు. ఆ ఆలయం గుటంబిన వివరాలు విని పుండలేదు. శ్రీ భోలానాథ్ గారు, యోగేష్ దాదా అనే భక్తులి వెంటబెట్టుకొని తారాపీర్ కు వెళ్లి అక్కడ తీవ్ర సాధనలో నిమగ్నమైనారు.

పది రోజులు గడిచాయి 11వ రోజున సురేంద్రనాథ్ ముఖోపాధ్యాయ అనే భక్తుడు శ్రీ భోలానాథ్ గాలి వద్ద నుండి ఒక ఉత్తరం తీసుకొని అమ్మ వద్దకు వచ్చాడు. ఆ ఉత్తరం అంబిన వెంటనే బయలుదేలి రమ్మని అమ్మకు బోలానాథ్ గారు రాశారు. అమ్మ గురుప్రియ మొదలైన భక్తులను వెంటబెట్టుకొని వెంటనే తారాపీర్ చేరుకున్నారు. శ్రీ ఆనందమయి మాత వెళ్లిన కొన్ని రోజులకు మలకొందరు భక్తులు కూడా తారాపీర్ వెళ్లారు.

తారాపీర్ క్షేత్రం అడవి ప్రాంతంలో ఉండే ఒక నిర్మానుష్ట ప్రదేశం. కొచ్చిమంది పండాల ఇండ్రు మాత్రమే ఉండే అతి చిన్న రామం. తారామాత

ఆలయం ప్రక్కనే శివాలయం కూడా పుంటుంది. సంధ్య సమయం తర్వాత ఆ ప్రాంతంలో జనసంచారం పుండదు. సాయంత్రం నాలుగు గంటలకే పూజారులు తలుపులు మూసివేసి రామంలోకి వెళ్లిపోతారు. శ్రీ ఆనందమయి మాత శ్రీ భోలానాథ్ గారు రాత్రి సమయాలలో ఆలయంలో తారామాత సన్నిధిలో నిర్మించేవారు. భక్తులంతా రామంలోనే పుండసాగారు.

అమ్మ తారాపీర్ కు రావడంతో ఆ ప్రాంతపు రూపురేఖలే మాలిపోయాయి. అమ్మ వచ్చారన్న విషయం క్రమంగా పలనర రామాల ప్రజలకు తెలియడంతో తారాపీర్ క్షేత్రం జనసందీహంతో నిండిపోయింది. నిత్యమూ మంచిరంలో పూజలు, భజనలతో ఆ ప్రదేశం మారుష్మాగింది. ప్రతిరోజు సంతర్పణలు కూడా జరిగాయి.

తారాపీర్ లో తారామాత సన్నిధిలో శ్రీ భోలానాథ్ గాలికి ఎంతో ఉత్తమ ఆధ్యాత్మిక స్థితి ప్రాప్తించింది. అది పుష్టమాసం కావడంతో ఆ ప్రాంతమంతా విపరీతమైన చలిగాలులు వేయసాగాయి. అంతకు మించిన దీమల బెడద. అయినప్పటికీ యివేషీ భోలానాథ్ గాలి సాధను ఆటంక పరచలేదు. మరొక విశేషం ఏమిటంటే ఆయనకు ఎంతోకాలంగా వున్న హుక్క పీల్చే అలవాటు కూడా పూర్తిగా తొలగిపోయింది. రాత్రింబగళ్ల ఆయన తారామాత మంచిరములోనూ, శివ మంచిరంలోను గడపసాగారు. ఆనందమయి మాత పగలంతా బయట తిరుగుతూ రాత్రి తారామాత మంచిరంలో నిర్మించేవారు.

- సౌమిష్ఠం

(గత సంచిక తరువాయి)

భువన ప్రధాన

డాక్టర్. నల్గొండ (కావలి)

(“మీరు ధని ఏర్పాటు చేసుకుంటే, ధనే మందిరాన్ని ఏర్పాటు చేసుకుంటుంది” అన్న మాస్టరుగాల వాక్యాలు విని పిల్లల నుంచి మాకు ధని లభించవలెనన్న దృఢ సిద్ధయంతో పిల్ల యాత్రకు బయలు దేలనాము. ఎంతమంది నిరుత్సాహపరచినా మాస్టరుగాల సంకల్ప బలంతో అనుమత్తాంగా బాబా ధనిని ప్రసాదించడం ఒక అద్భుత లీల. ఆ లీలలో మేము పొత్తధారులం కావటం మూ అదృష్టం - అంటూ వాలి యాత్రా విశేషాలతో పొటు వాలికి, మాస్టరుగాలతో పున్న అనుబంధాన్ని ఈ విధంగా మనకి అందిస్తున్నారు.)

ఎయన మనకు ఎంతో శిక్షణ యిస్తారు. మనం చేసే పనంతా బాబా సేవగా భావించి చేయమనేవారు. ధ్యానం అంటే ‘పెద్దవాళ్ళింటికొస్తే మన ధ్యానంతా వాలి మీదే వుంటుంది. అదే ధ్యానం అంటే’ అని ధ్యానం గులించి చెప్పి, దాని గులించి ఎవరితోను డెస్కున్ చెయ్యడ్డన్నారు. స్నానం చేస్తుంటే దత్తస్నామికి స్నానం చేయిస్తున్నట్టు ఆ సీటిలోనే మనం స్నానం చేస్తున్నట్టు భావించమనేవారు. ఇలానే ఎద్దెనా ఆయనకి చేస్తున్నట్టు చేస్తే ఆయన సన్నిధి లభస్తుందనేవారు. పిల్లల విద్యావిధానంలో మార్పు తీసుకొని రావాలనేవారు. “పిల్లలు చాలా సుకుమారంగా వుంటారు గనుక వాలికి అలసట కల్గించేచి, నరాల మీద ఒత్తిడి కల్పించే పనులు వాలిచేత చేయించరాదనేవారు. చేతులకు శ్రమ కల్గించకుండా నోటితో చెప్పించాలి. వాలి జ్ఞాపక శక్తి పెంచాలి. కూడికలు, తీసివేతలు మొదలైనవి ఎక్కుల్లాగా ఒప్పచెప్పించాలి. అక్షరాభ్యాసం ఎ.జి. సి.డి.లతోనే మొదలు పెట్టినక్కడేదు. మానసిక ఒత్తిళ్ళకు గులిచేయరాదు. కొంత వయస్సు వచ్చాకే లెక్కలు చేయించాలి” అని అనేవారు.

ఫిజియాలజీ బుక్స్ కొన్ని చదువుతూ, “ఇందులో జీవిత సారాంశం వున్నది. దానిని జూర్తుతూ చంపితే జీవిత రహస్యం తెలిసిపోతుంది” అనేవారు. ప్రాపగేషన్ ఆఫ్ ట్రైఫ్ (ట్రోపాడక్షన్), సస్పినాన్స్ ఆఫ్ ట్రైఫ్ ని గులించి

ఆయన వే ఆఫ్ అపోచ్ చాలా డైరెక్టగా వుండి సెంట్లో పాయింట్ కి వెళ్తారు, ఒకసాలి డిఫెన్స్ డిపార్ట్మెంట్ నుంచి ఒక సైంటిస్ట్ వచ్చారు. ఆయనను మాస్టరుగాలికి పరిచయం చేశాను. ఆయన మాస్టరుగాలని బుక్స్ చాలా త్వరగా చంపి పద్ధతి చెప్పమన్నారు. అందుకు ఆయనోక ప్రక్రియ చెప్పి మాస్టరుగారు ‘ఇంత శ్రమ పడే బదులు ఒక సద్గురువు కాళ్ళపట్టుకుంటే సీవు సాభించదలచుకొన్నది సీకు ఆయన యిచ్చేస్తారు” అని చెప్పారు. ఆయన ఎప్పుడూ తన గులించి తను చెప్పుకోలేదు. కాని ఎప్పుడో ఒకసాలి యిలా చెప్పారు, “నా గుప్పెల్లో ఎన్నో విషయాలున్నాయి. కాని పర్మిషన్ లేదు”. ఆయన యిలా చెప్పడం చాలా అరుదు. రాధాకృష్ణ గారని ఒకాయన వుండేవారు. ఆయన పెథడిన్ కి అలవాటు పడ్డారు. ఒకసాలి ఆయన మాస్టరుగాల ప్రసంగం విన్నారు. కళ్ళనుండి కన్నీళ్ళ కారుతున్నాయి. పెథడిన్ తీసుకునే టైం అయించి. కాని ఆ అవసరం లేకపోయింది. తర్వాత దాన్నుంచి బయట పడ్డారు.

శ్రీ మాస్టరుగాలికి 50నం॥లు నిండిన సందర్భంగా రజతోత్సవ పత్రిక వేయించదలచాము. ఆయన ఒప్పుకోరనే సందేహంతో ‘సీతమ్మ తల్లి’ సీవన్నా చెప్పవమ్మ అన్నట్టు అమ్మగాల సహాయము కోరాము. ఆయన అంగీకలించి మొదటి ఆలికల్ బాబా గులించినదైవుండాలని నిర్దేశించారు. ఆయన ఆజ్ఞానుసారం “మానవ జూతి అనే మహావృక్షానికి

పండిన ఆధ్యాత్మిక ఫలం షిర్డీ సాయిబాబా” అన్న ఆర్థికల్ నాకెంతో సచ్చింది. దాన్ని మొట్టమొదటిగా ఎన్నుకున్నాము. ఇప్పుడు తలచుకుంటే ఎంతో ఆశ్ర్యంగా ఎంతో అర్థంలేనిబిగా అన్నిస్తుంది. జన్మినాన ఆవిష్కరించవలసిన సాపసిరు ఏమిటి బాబా సమాధి వ్యాసంతో మొదలు కావడ మేమిటి? ఇప్పుడు ఎంతో అమంగళంగాను విడ్యూరంగానూ అన్నిస్తుంది. కాని ఎందుకో అప్పుడు ఎవలకీ ఏమీ అన్నించలేదు.

మాస్టరుగాల దగ్గర ఒక ప్రశ్నాపత్రం పుండేబి. అందులోనిది ఒకటి రాముడు గొప్పా? ప్రహ్లదుడు గొప్పా? శ్రీకృష్ణుడు గొప్పా? ఎందరు మహానీయులని అడిగినా ఎవరూ ఆయనకు తృప్తికరంగా సమాధానమీయలేదు. చివరకు బాబా దర్శనంతో ఆయన ప్రశ్నలకు సమాధానాలు లభించాయి. నా భార్య రమకు మాస్టరుగాల గులంచి ప్రాయాలని పుండేబి. సాపసిర్ చేయటం ద్వారా మాస్టరుగారు ఆమె కోలిక తీర్చారు. మాస్టరుగారు ఎప్పుడూ సిగరెట్ త్రాగుతూన్నా తమాషాగా అస్పలు ఆయన దగ్గర ఆ వాసనే వచ్చేబి కాదు.

ఒకసాల మాస్టరుగారు ఆచారాలు, పట్టింపులు వీటి గులంచి చెప్పు “ఆచారాలు ముఖ్యం కాదు” అని చాలా బచ్చితంగా, నిష్కర్షగా చెప్పారు. ఒకసాల స్నానము, శుచి గులంచి చెప్పు, “సాయిబాబా చరిత పారాయణకి, బద్ధకం వల్లవైతే తప్పుగాని, మరీ వీలుపడకపోతే స్నానం చేయకపోయినా పారాయణ

చేయవచ్చు, అంతేకాని స్నానం చేయిని కారణాన పారాయణ మానుకోవాల్సిన పనిలేదు. మనం చేసేబి ఆయన పనే అయినపుడు స్నానం చేసినా, చేయక పోయినా ఫరవాలేదు” అని అన్నారు. మాస్టరుగారు రేపు సమాధి చెందుతారనగా నేను మా అత్తగాలని తీసుకుని ఏలూరు వెళ్లా ఒంగోలులో బిగాము. అక్కల్సీటు స్వామివాల పాదుకలు వచ్చినాయని తెలిసి మంబిరానికి వెళ్లాము. మాస్టరుగారు ఆ రీజు మంబిరంలో పుప్పన్నసించాలి. కాని ఎంతకే రాకపోతే వాల ఇంటి కెళ్లాము. కొంచెం అస్పుస్తతగా పున్నారు. హోమియో డాక్టరుగారు వచ్చి పున్నారు. ఇ.సి.జి. తీయించమని ఒకతనికి చెప్పి మాస్టరుగాలికి సమస్కలించి వచ్చేశాను. అదే నాకు లభించిన అంతిమ దర్శనం.

ఆయన సశరీరంగా లేకపోయినప్పటికీ ఆయన బీవెనలు యిప్పటికీ మాకు అందుతూనే పున్నాయి. మాస్టరుగాల విగ్రహాన్ని చేయించి మా యింట్లో పెట్టుకుని పూజించుకుంటున్నాం. ఒకసాల హరతి పాడేటప్పుడు మాస్టరుగాల విగ్రహంలో కదలికలు కన్సించాయి. మా స్థాఫ్ అందలికీ ఆయనంటే భక్తి, శర్దులున్నాయి. బయటపారు, పరిచయస్థులు హస్పిటల్ కు వచ్చి మాతో మాట్లాడినా ఒకసాల పైకి వెళ్లి మాస్టరుగాలని చూసాస్తాం అని చూసి వెళ్లింటారు. మాకు ఇచ్చి ఒక గుడి. మాస్టరుగారు చూపిన పంథాలో జీవితాంతం నడవాలని ఆకాంచ్చిస్తున్నాము. అందుకు కావాల్సిన శక్తి సామర్థ్యాలను వాలనే అనురూపించమని వేడుకుంటున్నాము. ●

ధ్వనీకవిగాయ అనుభ్వవండపమ్మ

శేమతి అప్రదర్శ, హైదరాబాద్

మార్పిలిను నాన్నగారు గురుబంధువులందికి సుపరిచితులైన కావలి డాక్టర్ నరసింహం గారు, అమ్మ డాక్టర్ రమాదేవి గారు. 2003 ప్రాంతంలో నేను హైదరాబాదులో, బైరతాబాద్ లో ఉద్యోగం చేసేదాన్ని శ్రీ సాయిలిలామృతము పారాయణ చేస్తున్నప్పుడు, ప్యారేకిషన్ వారీ అనుభవం చచివేటప్పుడు నాకు ఒక సందేహం వచ్చేది. ఆ లీలలో,,, అతను ప్రయాణం చేస్తున్న నోక మునిగిపోయే సందర్భంలో బాబా కాపొడతారు. ఆ లీల చివరలో “నడి సముద్రంలో కూడా సాయికి తన భక్తుని కేక వినిపిస్తుంది” అని వుంటుంది. ఆ వాక్యం ఎప్పుడు చబివినా నాకు చాలా ఆశ్చర్యంగా వుండేది. అతని కేక బాబాకి ఎలా వినిపించిందా అని! ఎలా వినిపిస్తుందో బాబా నాకు అనుభవపూర్వకంగా తెలియచేసారు. ఒకసారి నాకు నడుము పట్టిసి బాగా నొప్పి వచ్చింది. నేను ప్రతి రోజుం రామకృష్ణ మరంలో యోగా చేసి, తరపాత ఆఫీసుకి వెళ్లేదాన్ని. అలా యోగా చేసేటప్పుడు ఏదైనా పారపాటు చేసానేమో అనిపించింది. నేను సల్కుంటింది వుంటున్న మాన్నగాలి స్నేహితుని జంటలో

వుండేదాన్ని. వారు కూడా డాక్టర్ గారే. వారి పేరు పి.ఎస్.రాఘు గారు. నా నడుము నొప్పి విషయం కొన్నాళ్ల తరపాత మా అంకుల్ కి చెప్పే నాకు ఒక మాత్ర యిచ్చారు. అది వేసుకుని నేను ఆఫీసుకి వెళ్లిపోయాను. నాకు కొన్ని మాత్రలు పడవు. అప్పటికి ఆ విషయం నాకూ తెలియదు. ఆఫీసుకి వెళ్లేసరికి, నాకు ఒకలాగా అనిపిస్తోంది, దాదాపుగా స్పూహ కోల్పియే పరిస్థితి. మాట సలిగ్గా రావటం లేదు. ఆఫీసులో నా స్నేహితులందరూ నాకేం జిలగేందో తెలియక కంగారు పడుతున్నారు. వాళందలికి అంకుల్ పేరు చెప్పాలని వుంది, కాసీ చెప్పలేకపోతున్నాను, నోటి మండి మాట బయటికి రావడంలేదు. నేను ఆలోచిస్తున్నాను, వీళ్లకి ఎలా చెప్పగలనా అని. చాలా రకాలుగా ప్రయత్నిస్తున్నాను, కాసీ శబ్దం బైటికి రావడం లేదు. నన్ను అంకుల్ దగ్గరకి చేఱిన్నే కాసీ నాకు సరైన వైద్యం జరగదు. అప్పుడు ప్యారేకిషన్ వారీ అనుభవం గుర్తుకొచ్చింది. నేను మనస్సుల్గా బాబాని తలచుకుని ఏవో కొన్ని మాటలు బైటికి అన్నాను. కాస్తేపటికి నేను మా అంకుల్ దగ్గర వున్నాను. ‘హమ్మయ్’ అనుకున్నాను. తరపాత తెలిసిన విషయమేమిటంటే,

మా ఆఫీసు వాళ్లకి మా అంకుల్ పేరు మాత్రమే స్పృష్టింగా వినపడించిట, మిగిలినవి ఏపీ సలిగా అర్థం కాలేదట. అప్పుడు ప్యారేకిషన్ వారీ అనుభవం ‘ఆల్తోతో బాబాని పిలిస్తే ఆయనకి తప్పకుండా వినిపిస్తుంబి’ అనేబి అర్థం అయ్యింది. నా విషయంలో ఆల్తోతో బాబాని స్కూలించినందువల్ల ఆ డాక్టరుగాల పేరింకటి స్పృష్టింగా బైటికి వచ్చి, జరగవలసిన క్రియ అంతా జిలగింది. బాబా దయవల్ల తొందరగానే కోలుకున్నాను.

2007 వ సంవత్సరంలో నాకు బాబు పుట్టిన సందర్భంగా కావలిలో మా పుట్టింట్లో వున్నాను. ఒకరోజు సాయంత్రం 5 గంటల సమయానికి సత్తుంగ సభ్యులు ఒక బాబా చిత్రపటం తెచ్చి సాంఘార్థి పెట్టారు. అది బాబా సమాధి మందిరం చిత్రపటం. నేనిబి చూసి ‘చాలా బాగున్నారు బాబా’ కాసీ, బీనికంటే ‘ద్వారకామాయి చిత్రపటం బాగుంటుంది’ అనుకున్నాను. అంతే, సుమారు రెండు గంటల తరపాత 7-30 ప్రాంతంలో ఇంకొక చిత్రపటం సత్తుంగ సభ్యులెవరో తెచ్చారు, అది ద్వారకామాయి బాబా ఫాటింగో. అది

మిగతా 29వ పేజీలో

ఆచార్యన అధ్యాత్మ లేలు

శ్రీ విజయ కుమార్

పూజ్యోద్ధరణ భరద్వాజ మహారాజ్
బీలావైభవాన్ని ఒంగోలు
వాస్తవ్యాలు విజయకుమార్ గారు ఈ
విధంగా తెలియచేస్తున్నారు..

నేను 4వ తరగతి చచివే రోజుల్లో నుబ్బలక్ష్మత్తయ్యగాలింట్లో పూజ్యోద్ధరణ మాస్టర్ గాలిని మొట్టమొదటిసాి చూశాను. మా నాన్నగారు దాసగణు విరచిత 'స్తువనమంజలి' అనే చిన్న ర్థంధాన్ని తెలుగులోకి అనువంచిన శ్రీ గంజాం శేషగీలిరావుగారు. చిత్తం ఏమిటంటే మా నాన్నగాలికంటే ముందే నాకు పూజ్యోద్ధరణగాలతో పరిచయమైంది. నేను, నుబ్బలక్ష్మి అత్తయ్యగాల అబ్బాయిలు, ఇంకా కొంతమంది పిల్లలం పూజ్యోద్ధరణగాలలో సత్కంగాలలో అవసరమైనప్పుడు ఎప్పుడైనా చిన్న చిన్న సేవలు చేస్తూ వుండేవారము. పూజ్యోద్ధరణగాల సత్కంగం అర్థం కాకపోయినా, ఆయన పెట్టే ప్రసాదాల కోసం పిల్లలందరం వెళుతుండేవారము.

పూజ్యోద్ధరణగాలకి జరగబోయే విషయాలు ముందుగానే తెలుస్తాయని మా పిల్లల బృందానికి కూడా ఒకసాి అనుభవమైంది. ఒకరోజున పూజ్యోద్ధరణగారు

ఒకలంటికి వచ్చివున్నారు. మధ్యాహ్న సమయంలో హతాత్మగా మాతో, "ఒరేయ్, నాలుగు కుర్చీలు బయట వరండాలో వెయ్యండిరా!" అని చెప్పారు. కాసేపటికి పూజ్యోద్ధరణగాల దర్శనానికి నలుగురు భక్తులు వచ్చారు! తరువాత తెలిసిన విషయం ఏమిటంటే.. ఆ వచ్చినవారు చెన్నె వెళుతూ ఒంగోలులో పూజ్యోద్ధరణగాలిని దర్శనం చేసుకుందామని అప్పటికప్పుడు బేక్ జిల్లు చేసుకుని వచ్చారుట!! ఆ విషయం ముందే తెలిసిన పూజ్యోద్ధరణగారు మా చేత తగిన ఏర్పాట్లు చేయించారు! నేను పెద్దయ్యక ఇలాంటివి వాలికి సహజమేనని తెలిసింది.

'శిలడి హోరతులు' ర్థంధాల ప్రచురణ సమయంలో పైన్ లో కాపీలు తీసి, బ్రౌన్ కలర్ అట్ట వేసి చిన్న చిన్న పుస్తకాలుగా మమ్మల్ని కుట్టమనేవారు. మేము అలా కుట్టి వాలికి ఇచ్చినప్పుడు మాకు పెన్నిల్ని, ఎరైజర్స్ బహుమతులుగా ఇచ్చేవారు.

వాలి సమక్షంలో చిన్న పెద్ద అనే తేడా లేకుండా అందరూ ఆనందాన్ని అనుభవించేవారు.

ఒకసాి ఒంగోలులో బాబా మంబిరం గులించిన చర్చలలో

బాగంగా, "మన కమిటీకి ఒక లాయర్ కావాలి" అని పూజ్యోద్ధరణగారు అనడం విని నేను, "మా నాన్నగారు లాయరేనండి, ఆయనను నేను తీసుకువస్తాను" అని చెప్పి మా నాన్నగాలిని పూజ్యోద్ధరణగాల వద్దకు తీసుకువచ్చాను. గుంటూరు AC కాలేజీలో మా నాన్నగారు, పూజ్యోద్ధరణగారు కలిసి చదువుకున్నారని తరువాత తెలిసింది. అప్పటినుంచి నాన్నగారు కూడా తరచుగా పూజ్యోద్ధరణగాల దగ్గరకు వస్తుండేవారు.

కొంతకాలానికి బాబా మంబిరం నిల్చితమైంది. ఆ గుడి శంకుస్తాపనకు చందోలు రాఘవనారాయణశాస్త్రిగారు వచ్చారు. పూజ్యోద్ధరణగారు ఆ మంబిరంలో వున్న ధునిలో శిలడి ధునిలోని అగ్నిని తీసుకువచ్చి కలిపారు. బాబా, పూజ్యోద్ధరణగారు కొలువైపున్న ఒంగోలులోని ఈ మంబిరం నేడు మహాపుణ్యక్షేత్రంగా విరాజిల్లుతోంది. పూజ్యోద్ధరణగారు తరచుగా మంబిరంలో సత్సాంగాలు చేస్తుండేవారు.

ఒకసాి ఒకలి ఇంటికి సత్సాంగానికి వస్తానని పూజ్యోద్ధరణగారు చెప్పారు. వాలి ఇల్లు చాలా చిన్నబి. నిజానికి అదొక పూలిగుడిసె.

అక్కడ ఒకాయన, “సత్తంగం ఇంటి బయట పెడితే బాగుంటుంది. ఇంటి లోపలకు వెళ్లేటప్పుడు మాస్టరుగారు పంగి లోపలకు వెళ్లాలి కదా! అలా వెళ్లేటప్పుడు చూరుకున్న బోంగులు ఆయనకు గుచ్ఛుకుంటాయేమో!” అన్నాడు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి ఇబ్బంది కలుగుతుందేమానని అతని ఉద్దేశం. కానీ ఆ ఇంటి యజమానికి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి సత్తంగం తమ ఇంటీలోనే జరుపుకోవాలని కిలిక. ఆ ఇంటి చుట్టూపక్కల వున్నవారు కూడా ఇంటి అతనికి మద్దతునిస్తూ బయటనుంచి వచ్చేవారు కూర్చోడానికి కుల్చీలు మొదలైనవి ఏర్పాటు చేస్తున్నారు. ఈలోగా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు వచ్చారు. ఆ ఇంటిపై వున్నవారు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి పాదాలు కడిగాక వారు పాకలోకి వెళ్లబోతూ వుండగా, ఇంతనేపూ గొణుగుతున్నతను, “మాస్టరుగారూ జాగ్రత్తండి! తల బాగా వంచుకుని వెళ్లండి. లేకపోతే బోంగులు గుచ్ఛుకుంటాయి” అన్నాడు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, “అలాగే! ఎంతటిపొడ్డెనా బాబా ముందు తలదించుకునే రావాలి!” అన్నారు. ఎంత గొప్ప సమాధానం? అలా చెప్పడం వాలికి చెల్లింది. అలా ఆ ఇంటి యజమానికి తృప్తి కలిగించారాయన.

దానగణ మరాతీలో ప్రాసిన స్తవనమంజలిని శివనేశన్ స్వామిగారు ఇంగీఫులోకి అనువాదం చేశారు. ఒకసాి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు శిలడికి వెళ్లినప్పుడు శివనేశన్ స్వామిగారు ఆ పుస్తకాన్ని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికిస్తూ దానిని తెలుగులోకి అనువాదం చేయించున్నారు. ఎవలచేత చేయిస్తే బాగుంటుందన్న ప్రస్తావన

వచ్చినపుడు శివనేశన్ స్వామిగారు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలితో, “నువ్వు తిలగి వెళ్లాక ఉదయమే మీ ఇంటికి ఎవరొస్తారో వాలిని అనువదించమని చెప్పు!” అన్నారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు శిలడినుంచి వచ్చిన మర్మాడు ఉదయమే మా నాన్నగారు, ఏదో ఏని వుండి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి ఇంటికి వెళ్లారు! వెంటనే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు శిలడిలో శివనేశన్ స్వామితో జిలగిన సంభాషణ అంతా వివలించి, ఆ చిన్న గ్రంథాన్ని నాన్నగాలికి ఇచ్చారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి పర్యవేక్షణలో ఆ గ్రంథ అనువాదాన్ని మా నాన్నగారు 1982 వ సంవత్సరంలో వినాయకచవితి రోజున పూర్తిచేశారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి చేత ఆ గ్రంథం ఆధిపురింపబడింది.

1987వ సంవత్సరంలో మా నాన్నగారు చనిపోయారు. 10వ రోజు నేను పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలిని మా ఇంటికి భోజనానికి ఆహ్వానించాను. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు మా ఇంటికి వచ్చి, “ఎంత పెద్దవాళ్లపోయారా మీరు?!” అని మమ్మల్ని దగ్గరకు తీసుకుని మా అమ్మకి ధైర్యం చెప్పారు. అప్పటికి నా పదవ తరగతి పూర్తిచేశాను. ఆ తరువాత రెండు సంవత్సరముల లోపలే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు కూడా మమ్మల్ని వచిలి వెళ్లిపోయారు. అంతటి ప్రేమమూల్సి, కరుణామూల్సి ఎప్పటికీ పొందలేము.

బాబా మంబిరం ప్రారంభం నుంచి నాన్నగారు కమిటీ సభ్యుడిగా వున్నారు. నాన్నగారు వెళ్లిపోయిన తరవాత నేను ఆ సేవను కొనసాగిస్తున్నాను. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి సమాధి మందిరంలో ఆయన ఎదురుగా కూర్చుంటే మనసు ప్రశాంతమైపోతుంది. ఎంతటి

సమస్యకైనా పలిప్పారం దొరుకుతుంది. ఆయన ఈనాటికీ నిత్యసుత్యులై అందరినీ అనుర్ఘహిస్తున్నారనడంలో ఎటువంటి సందేహమూ లేదు. అంతటి మహాత్ముని పాదపద్మములకు అంజలి ఘటించి నమస్కరిస్తున్నాను. ●

ద్వారకామాయి అసుభివ మండపము

27వ పేజీ తరువాయి

చూసి ‘అబ్బా, చాలా బాగున్నారు బాబా! కానీ, ద్వారకామాయిలో గడ్డానికి చెయ్యి ఆస్పుకుని కూర్చుని వుంటారు, వాలికెదురుగా ధుని ఉంటుంది. అందులో బాబా ఇంకా బాగుంటారు’ అనిపించింది. మర్మాడు ఉదయం 7 గంటల సమయంలో నేను ముందుగబిలోకి వచ్చేసలికి, నిన్న మనసులో ఎలాంటి బాబా చిత్రపటం బాగుంటుంది అనుకున్నానో అలాంటి చిత్రపటం నోపాలో పెట్టి వుంటి!! నేను ఒక్కసాిలగా ఆశ్చర్యపోయాను! నిన్నటి నించి యథాలాపంగా బాబా ఇలా బాగుంటారు, అలా ఇంకా బాగుంటారు అనుకుంటున్నానే కానీ అవస్తి వరుసగా నిజాలవుతున్నాయని ఈరోజు గుర్తింపుకి వచ్చి, కళ్ళవెంట సీరు ధార కట్టింది. నేను వాలిని పదిలంగా నాతోపాటు మా ఇంటికి తెచ్చేసుకున్నాను. ఇలా ఎన్నో అనుభవాలని ప్రసాదించిన మనోహరునికి మనస్సుమాంజలి సమర్పిస్తున్నాను. ●

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎత్తిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగాలచే రచించబడిన అపూర్వ అధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o. SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole,
Hyderabad-68. Phone: +91 - 74160 41550

Branch Office : Kondaiah Bunk Street, Kothapetla, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh. Phone: 08592233271

Send DD in favour of "Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)", Payable at Hyderabad or Ongole.

BOOKS CLASSIFICATION

1. BOOKS ON SHRI GURU DATTA

- శ్రీ గురు స్వామై విరచితమైన గ్రంథములు
- శ్రీ గురు చరిత్ర + శ్రీ సాయి లీలామృతము (డోం)
 - శ్రీ గురు చరిత్ర
 - శ్రీ సంహితోయున గురు ద్విసాహస్రి
 - శ్రీ దత్తావతార మహాత్మము

2. BOOKS ON SRI SAI BABA

- ఖరిది సాయిబాబా పై విరచితమైన శ్రీ ఖరిది గ్రంథములు
- శ్రీ సాయి లీలామృతము
 - శ్రీ సాయి సస్విధి
 - శ్రీ సాయి ప్రభోధామృతము
 - శ్రీ సాయిసాధ పూజ
 - ఖరిది రూరుతులు
 - శరిది క్షీత్ర సంయర్ణము
 - సాయిసాధ ప్రవన మంజలి
 - సాయిని పూజించడం ఎందుకు?
 - సాయి సూక్తి ఆచార్యవాచి
 - శ్రీ సాయి నిత్య సత్య ప్రతము

3. BOOKS ON MAHATMAS

- జతర మహాత్మల గ్రంథములు
- శ్రీ అక్కల్ కోట స్వామి
 - శ్రీ తాజాద్దీన్ బాబా
 - శ్రీ అవధూత వెంకయ్య స్వామి
 - అవధూత శ్రీ చీరాల స్వామి
 - శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు
 - శ్రీ ఆనందమయి అమ్రు
 - శ్రీ గురు సిద్ధారూడ స్వామి
 - శ్రీ అవధూత చిపటం అమ్రు
 - తేబేట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర

4. BOOKS ON ANVESHANA & SCIENCE & RELIGION

- అన్వేషణాత్మకమైన వైజ్ఞానిక గ్రంథములు
- వెచి నిజం
 - మతం ఎందుకు
 - విజ్ఞాన వీచికలు

5. BOOKS ON MEDITATION

- ధ్యాన సంబంధమైన గ్రంథములు
- ధ్యానయోగ సర్వస్వము
 - బుద్ధ ధ్యాన పూర్ణము

6. BOOKS ON SPIRITUALITY & TATVA CHINTANA

- అధ్యాత్మికత తత్త్వచింతన పూర్వ గ్రంథములు
- సాయి మాస్టర్ ప్రపచనములు
 - ఆధ్యాత్మిక జాగ్రూతి

7. BOOKS ON PUJYA ACHARYA E.BHARADWAJA

- పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవుల పై విరచితమైన గ్రంథములు
- మహాత్మల ముట్టుజడ్డడు
 - భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ
 - మహా పురుషుడు
 - సాయి మాస్టర్ స్వతులు -1
 - సాయి మాస్టర్ స్వతులు -2
 - ఆచార్య అమృత లేఖావళి
 - మరో సంచ చింపం
 - మాస్టరు అమృత వాక్యాలు

8. BOOKS FOR CHILDREN

- బాలల కొరకు విరచితమైన గ్రంథములు
- బాలల సాయి లీలామృతము
 - బాలల సాయిసస్విధి
 - బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర

9. BOOKS IN ENGLISH

- అంగంలో విరచితమైన గ్రంథములు
- SAI BABA THE MASTER
 - SHRI GURU CHARITRA
 - SUPREME MASTER
 - TAJUDDIN BABA
 - SAI BABA AND HIS TEACHINGS
 - CHILDREN'S SAI BABA THE MASTER

10. BOOKS IN OTHER LANGUAGES

- జతర భాషలో విరచితమైన గ్రంథములు
- సద్గురు శ్రీ సాఇ బాబా శ్రీగురుచ
 - కన్నడ సాయి లీలామృతం
 - కన్నడ ప్రభోధామృతము
 - కన్నడ గురు చరిత్ర
 - కన్నడ సాయి సస్విధి
 - బలియా సాయి సస్విధి
 - కన్నడ మిలారేపా చరిత్ర
 - కన్నడ స్వామి సపర్చ
 - తమిళ సాయి లీలామృతము
 - తమిళ పెలిది పోరుతులు
 - తమిళ స్వచ్ఛన మంజలి
 - తమిళ శ్రీ గురుచరిత్ర
 - మలయాళ సాయి లీలామృతం
 - మలయాళం గురు చరిత్ర

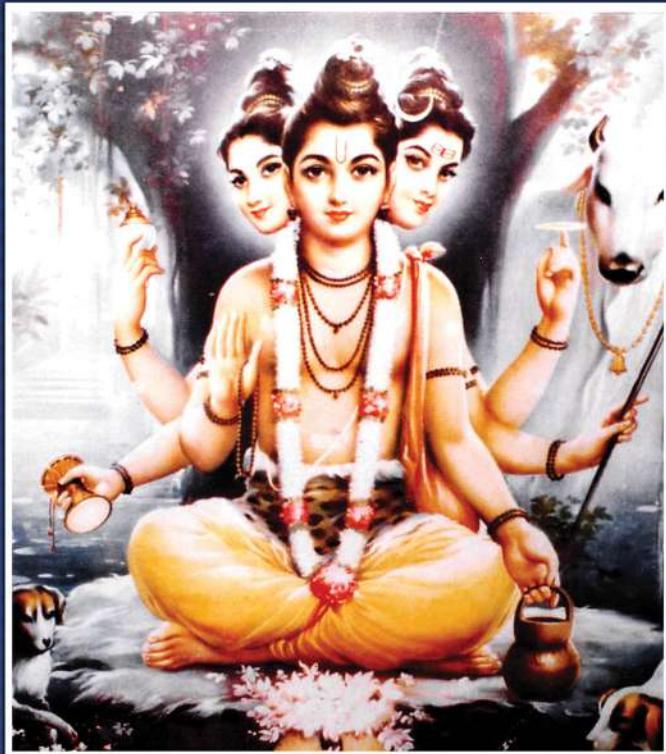
11. OTHER BOOKS

- జతర గ్రంథములు
- సత్యంగము భజన
 - పురుష సూక్త రహస్యము
 - మసము మన సంస్కృతి

‘శ్రీ గురు చలత్’ కృతజ్ఞతార్థన

సెప్టెంబరు 03, 2023

శ్రీ గురు చలత్ నిత్య పారాయణ గ్రంథము

ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

మానవ జీవిత లక్ష్యమైన ఆధ్యాత్మిక వరపూర్ణతనోందడానికి
పూర్ణార్థుడైన సద్గురువును తేలుసుకొని, ఆశ్రయించి తగు
లితన సేవించడానికి నిర్మిషించి మార్గమైన ‘శ్రీ గురు చలత్’కు
శతకశంఖివందనములతో కృతజ్ఞతార్థన

Date of Publication: 21st of each month. Permitted to post: 23rd, 24th, 25th and 26th of each month.

Edited, Printed and Published by Dr. R.S. Sasidhar, Ph.D. trustee of Sri Manga Bharadwaja Trust,
Ongole - 523002. Postal Registration Number : Prakasam/16/2021-2023, Regd.No. 37926/83.

గుర్తులు - సిలైంబు 20, 2023
గజ్యవర్ణ యువరాజీ

IF UNDELIVERED, PLEASE RETURN TO: SRI MANGA BHARADWAJA TRUST, KONDAIAH BUNK STREET,
KOTHAPETA, ONGOLE, PRAKASAM DT., A.P. - 523002.